

HLAS NÁRODA

„Vy reprezentujete ve svobodném světě vlast.

Vlast potřebuje lásku a pomoc. Bud'te svorní!

Jen svorným Bůh požehnáva.”

JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) XIII. — Číslo (No.) 32.

Saturday August 27, 1988 (Sobota 27.8.1988)

LID V PRAZE SPONTÁNNĚ DEMONSTROVAL U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ VPÁDU ARMÁD VARŠAVSKÉ SMLOUVY DO ČESKOSLOVENSKA; POLICIE DEMONSTRANTY ROZEHNALA

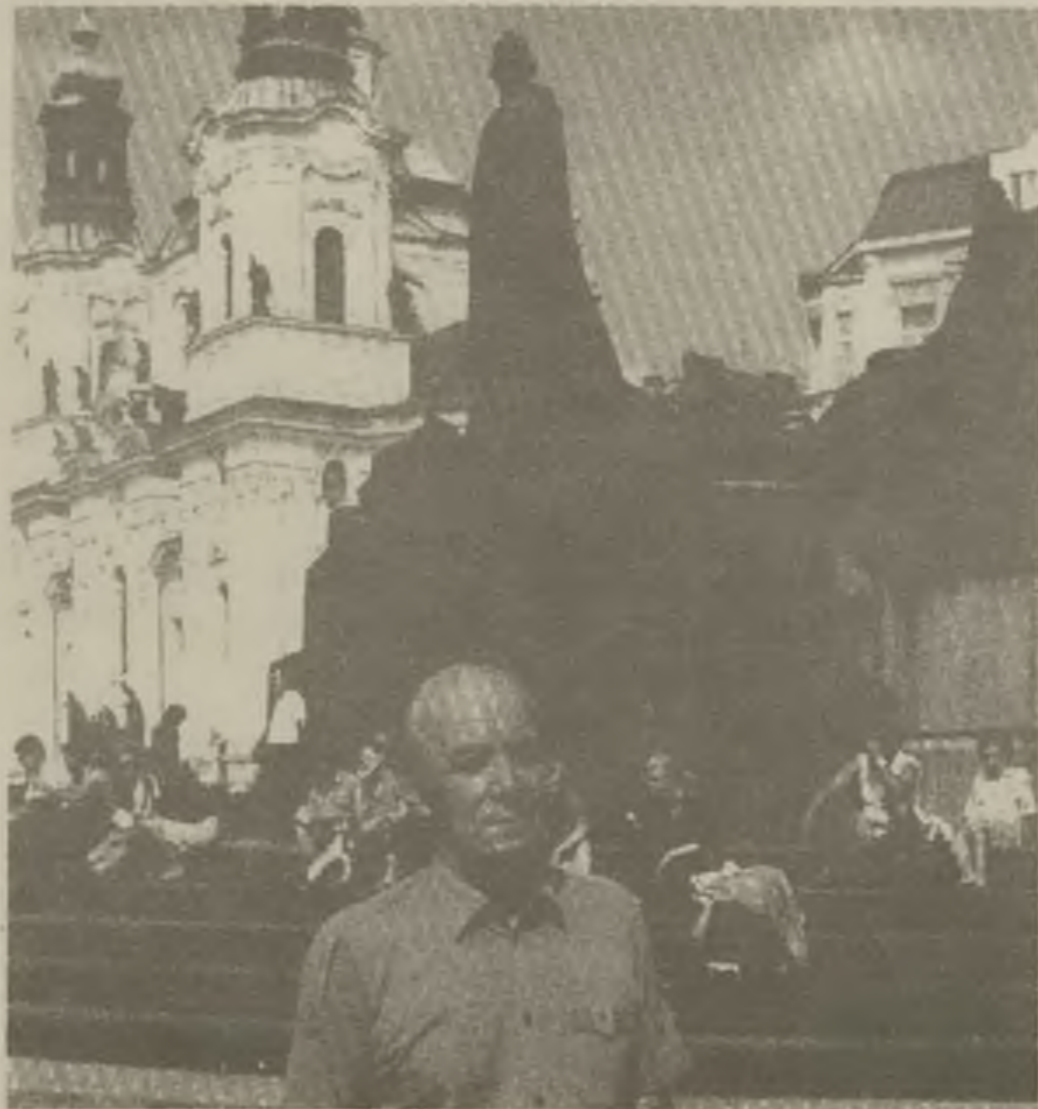
V sousedních demokratických zemích Československa - zvláště v NSR a v Rakousku, měli naši krajané a zvláště exulanti obavy z toho, že u příležitosti 20. výročí sovětské srpnové invaze do Československa tam bude všude „klid po pěšině”. Soudruzi Husák, Jakeš, Bilak a Indra se už totiž sešli letos v květnu, aby dali své marxistické hlavy dohromady, vzájemně se povzbudili, že se čs. lidu nebojí a společně „naplánovali” všechny policejní zákroky proti „možným projevům nespokojenosti výtržníků” u příležitosti 20. výročí sovětské „vojenské operace” na záchranu dalšího trvání policejní totalitní diktatury - už nikoliv proletariátu - ale privilegovaných potentátů komunistické strany. Páni soudruzi mysleli při tom na všechno, dokonce i na cizí „provokatéry”, kteří by mohli přijít kolem 21. srpna do Prahy a pokusit se o nějaké „projevy solidarity” s lidem Československa. Nač však nemysleli, byl prach obyčejný „selský zdravý rozum” našeho lidu.

Estébáci i tajní v neděli 21. srpna 1988 totiž byli už od půlnoci v plné pohotovosti - dokonce se slibem „přesčasového platu”.

Během celé neděle se v Praze ani na Václavském ani na Staroměstském náměstí nic nedělo, a tak si estébáci pochvalovali, jak „moudře to vše neomylná strana narafčila”, když zrovna na tu letošní neděli 21. srpna dala uspořádat po celé republice zvláště veliký počet zábavních a lidově - kulturních programů. Jakmile tajná policie v Praze, v Brně a v Bratislavě „zmerčila” někde nějaký větší houf lidí, už jim „domlouvala”,

aby se pokojně rozešli. Vše se soudruhům policajtům toho dne dařilo, už se společně holedbali, jak ten svůj nedělní úspěšný klid pořádně zapíjí plzeňským Prazdrojem, a najednou - kde se vzal - tu se vzal, nahnul se na Václavské náměstí desetitisícový zástup lidí a soudruzi - policajti „měli po pivu”. Jak to „klidně” nakonec vše proběhlo, dočtete se v dalších řádcích.

V neděli 21. srpna asi 10,000 Pražanů demonstrovalo na Václavském náměstí na připomínku noci 20. srpna 1968, kdy více než 500,000 vojáků zemí Varšavské smlouvy vpadlo do Československa, aby učinilo konec pokusu Alexandra Dubčeka, dát komunismu „lidskou tvář”. Moskva tehdy chtěla ukázat, že taková nestvůra nemůže existovat.

Signatář Charty 77 - Jiří Ruml, bývalý spoluredaktor „Reportéra” z r. 1968 - na Staroměstském náměstí v Praze letošního 19. srpna

tovat. Dubček byl odstraněn z vládní moci a nahrazen Gustavem Husákem, který v plné poslušnosti Moskvě obnovil přísnou ústřední kontrolu ekonomie i sdělovacích prostředků.

Na Václavském náměstí nejdříve několik set lidí podepsalo petici o deseti bodech, složenou skupinou zvanou „Nezávislá mírová iniciativa”, požadující odchod sovětských vojsk z území Československa, uspořádání svobodných voleb a skon-

čení censury. Když Tomáš Dvořák, člen uvedeného hnutí, přečetl veřejně jednotlivé body petice, stovky okolo stojících lidí bouřlivě tleskaly. Dvořák pak řekl, že tato petice bude poslána československému parlamentu, vládě, předsednictvu komunistické strany Československa a státem řízeným sdělovacím prostředkům. Policie pak vytrhla exempláře petice z rukou několika lidí, ověřila průkazy totožnosti u jiných a odvedla pět lidí.

Nepokusila se však potom po dvě hodiny rozehnat velkou demonstraci asi 10 tisíc lidí, kteří se mezitím na Václavském náměstí shromáždili. Později k večeru pak demonstranti chtěli pochodovat k rezidenci presidenta Husáka; když se však přiblížili k řece Vltavě, policie s pomocí psů zablokovala přístup k mostům přes Vltavu. Asi tisíc mladých lidí potom začalo volat na policii: „Vy máte psy, avšak my máme pravdu! Vy nejste (Pokračování na str. 7)

PERSPEKTIVY Kresba: Igor Smirnov, Novoje Vremja

PRINCIP NADĚJE

Po Hradci Králové burácely těžké motorky našich polských bratří, zneužitých pro špatnou věc, psal se 29. srpna 1968. a ořes z plečtivých projevů navrátilců z Moskvy už jsme měli za sebou. Něco jsem potřeboval z redakce Pochodně, deníku východočeského KV KSČ, tak jsem se tam z Moravského předměstí vydal pěšky okupovaným městem. Na chodbě v prvním poschodí mě uviděl redaktor Mila Vltavský, a hned mě za rukáv táhl do své začouzené komůrky: „Tady si sedni a řekni, jaké ještě máme jistoty!”

Jediná jistota, jež nám nyní ještě zbývá, odpověděl jsem mu, je naprostá jistota, že to je zase všechno na dvacet let v kýblu.

Mila se mnou v podstatě souhlasil, i když důsledky jsme z toho poznatku nakonec vyvodili různé: on se stal jedním z propagandistů husákovské kontrarevoluce, a mně se jednoho dne - zhruba po deseti letech - dostalo té cti připravit první svobodné Právo lidu po vynucené přestávce třiceti let.

Když jsem lepil „špigl” toho prvního - vlastně nultého - čísla, zbylo mi vedle tiráže na straně 4 (více jsme tehdy

neměli) trochu místa. Žádný psaný příspěvek se tam nehodil, a tak jsem tam dal kresbu. Byla to jedna z geniálně jednoduchých a myšlenkově hlubokých perovek Ivana Steigra. Obrázek beze slov, který jsem sám nazval „Princip naděje”: pařez čistě uříznutý nevysoko nad zemí, a z něho raší maličká výhonka, známka nového života.

Snad jsem měl tehdy Milovi Vltavskému v Hradci Králové ještě prozradit, že jsem sice realista schopný se smířit s černočernou perspektivou nejbližších dvou desetiletí, zároveň však historický optimista.

Než se z podnutého pařezu mohou slabé výhonky znovu vzepnout k slunci, než mohou dlouhou evolucí zesílit v nový, statný kmen, to trvá leckdy dlouho, pro nás smrtelné jedince příliš, příliš mnoho let. Ale je to důvod, abychom se zřekli vítězného principu naděje?

Přiznám se, že bych se sovětského časopisu Novoje vremja, Nová doba, nebyl dříve dotkl ani dobře izolovanými kleštěmi. Nicméně leta šla, glasnost vyvstala, a nějakou jsem mezi abonenty. A přistihuji se, že čtu se zaujetím nejen služebním.

Nedávno dorazil do Wuppertalu nový výtisk Nové doby, a na straně druhé jsem viděl kresbu, která se té naší Steigrově velice podobá, i když vyvedena tak trochu ve stylu socialistického realismu.

Na cartoonu lze spatřit opět pařez nemilosrdně amputovaný nízkou nad zemí, leč na rozdíl od Steigrova není to on, který vyhání čerstvý výhonek: na sovětském risunku raší - samo topůrko sekery!

Nevím, zda tato symbolika bude srozumitelná každému sovětskému čtenáři časopisu Novoje vremja. Nám, historicky vzniklému společenství občanů středoevropské republiky Československé, zajisté není třeba podávat vysvětlení po lopatě: chápeme okamžitě.

Čím déle si ovšem prohlížím to rašící topůrko - z něhož se, věřte mi, upřímně těším! - tím více mne bolí poznatek sovětského kreslíře, že československý pařez podnutý sovětskou sekou je sám dodnes neplodný. Jak dlouho ještě?

Jiří Loewy

(přetiskováno z Práva lidu číslo 3/88)

Sloupek informací

**O dosavadních skromných plodech
Gorbačovovy glasnosti a perestrojky
vůči uniátům na Ukrajině
a sovětským zemědělcům,
o velmi střízlivém názoru
na celý současný vývoj v SSSR
jedné ruské novokřesťanky,
žijící dnes na Západě
a o pomalé změně postoje rudého režimu
Severní Korey k Vatikánu.**

**Jak se zdá, Moskva se rozhodla
být tolerantní i vůči uniátům na
Ukrajině.**

Moskva. - Glasnost a perestrojka v SSR - bolestně sice, ale přece jen, hlemýždím krokem pokračují. Dne 17. července ukrajinští katolíci se poprvé v posledních 41 letech zúčastnili veřejné mše sv. ve své přední svatyni u vesnice Zarvabytsia v Ukrajině. Tuto mši sv. sloužil uniátský biskup Pawel Wasylik; zúčastnilo se jí přes 6,000 věřících. V jednom okamžiku policie zasáhla a požádala přítomné, aby se rozešli, protože jejich shromáždění prý bylo ilegální. Když však přítomní na tuto výzvu neodpověděli, policie pouze odešla a nechala věřící na pokoji. Dříve, před érou glasnosti, by taková zdrženlivost policie bývala nemyslitelná. Na této mši byl také přítomen kanadský uk-

rajinský kněz Rev. Kenneth Olsen, který při svém návratu na Západ o tom podal zprávu. - Ukrajinská uniátská katolická církev byla v r. 1946 prohlášena v SSSR za ilegální a nuceně byla připojena k pravoslavné církvi pod patriarchátem Moskvy, avšak existovala dále v podzemí. Podle odhadů je dnes asi 4.6 milionu ukrajinských katolíků, k jichž službě bylo tajně vysvěceno 10 biskupů a 1,000 kněží. Biskup Wasylik a biskup Ivan Semedi spolu se 116 kněžími, řeholníky - basiliány a laiky podepsali vloni veřejné vyzvání své katolické víry a přítomní oba biskupové věřící ujistili, že budou svůj úřad vykonávat otevřeně. Před érou glasnosti něco podobného bylo nemyslitelné.

□ **Samostatná zemědělská
družstva na místo řízených sov-**

chozů a kolchozů?

- Roznesla se zpráva, že prý na schůzi ÚV KSS SSSR, která se konala letos v červenci, Gorbačov navrhl přítomným delegátům „dekolektivisování“ zemědělství - 60 let poté, co Stalin je zkoletivisoval - za cenu velkého hladu a smrti více než 10 milionů členů farmářských rodin. Gorbačov prý navrhl, aby pozemky byly pronajaty soukromým farmářům na dobu 50 let. To by prý byl opravdový socialismus, protože by tím bylo dáno první místo skutečným potřebám sovětského lidu. Kolektivní zemědělství totiž ztroskotalo; před revolucí bylo Rusko a zvláště Ukrajina velkým vývozcem potravin, avšak dnes není schopno poskytnout ani sovětskému lidu základní obživu. Dekolektivisací by se prý před rokem 1990 dosáhlo toho, že by v SSSR byl dostatek chleba, mouky, brambor, masa, zeleniny, mléka, jedlých olejů, vajec a slepic. V konečné rezoluci této schůze, která byla uveřejněna 30. července, však nebylo o dekolektivisaci nic řečeno.

□ **Přišel Gorbačov skutečně na to,
že hlavním důvodem zbrojení
Západu byla útočná rozpínavost
SSSR?**

- Teprve nyní se také rozšířila zpráva, že prý už v květnu 1986 Gorbačov prohlásil před zástupci sovětské armády Brežněvovu strategii, podle které SSSR musí být vojensky silnější než kterákoliv možná koalice proti němu, za „přičítací se národnímu zájmu“. Řekl, že SSSR si nemůže dovolit luxus stále „kopírovat USA, NATO a Japonsko ve všech jejich technicko - vojenských vymoženostech.“ Takové závodění ve zbrojení mezi oběma tábory, kde jedna strana se snaží dohonit a předstihnout druhou, už trvá 40 let, může se konat dále bez konce a stejně nic nevyřeší, dodal prý soudruh Gorbačov. - Je těžko říci, zda tyto obě neuvěřitelné zprávy jsou pravdivé, či zda to jsou pouze kachny, které mají vyvolat dojem, že dnešní generální tajemník KSS SSSR Gorbačov to myslí se svou glasností a svými reformami opravdově, i když měl prý v soukromém rozhovoru s anglickou premiérkou Thatscherovou - (během její letošní návštěvy v Moskvě) - připustit, že má pravdu, když mu připomněla, že Západ se musil odhodlat k novému zbrojení, když v r. 1948 zabral SSSR Československo, vyhrožoval Západním Berlínem, osnoval s Rudou Čínou přepad Jizní

Koreje, neustále slovně útočil na západní imperialismus a podněcovat všude ve světě tzv. národní osvobozovací války jen aby rozdělil alianci NATO a rozdělil západní Evropu od USA.

□ **Názor jedné ruské básnířky na
Gorbačovovu „politiku uvolnění“.**

Irina Ratušinskaya, jedna z předních současných ruských básnířek, dnes 34-letá, byla v září 1983 zatčena a obviněna z „protisovětské agitace a propagandy“, ačkoliv sama tvrdila, že její básně nejsou politické povahy; byla odsouzena k sedmi rokům nucených prací ve „striktním režimu“ v pracovním táboře a k pěti rokům internace uvnitř Sovětského svazu. V táboře pak strávila dlouhé měsíce na samotce v trestných celách, oděna do tenkého obleku za teploty pod bodem mrazu. Když se křesťané na Západě dověděli o jejím údělu, vedli v Anglii a v USA mocnou kampaň za její propuštění. V důsledku zlepšení vztahů mezi SSSR a USA, byla pak Irina propuštěna z pracovního tábora na svobodu těsně před vrcholnou konferencí v Reykjavíku presidenta Reagana s generálním tajemníkem KS Gorbačovem v říjnu 1986. Irina a její manžel Igor Gerasenko byli tehdy zbaveni sovětského občanství a mohli vyemigrovat do USA do exilu.

Irina jako básnířka pak už po roce obdržela pracovní místo na Northwestern universitě v Chicagu. Letos na podzim oba manželé odjedou do Londýna. V květnu 1988 - (v době vrcholné konference v Moskvě) - Irina přiznala, že dnes je naživu pouze díky pomoci západních křesťanů a sdělovacích prostředků. Nedávno o sobě prohlásila toto: „Už jako malé děvče jsem hodně četla. Klasická ruská literatura je plná zmínek o Bohu. Objevila jsem, že Bůh o nás pečuje, a že chce, abychom se všichni lidé navzájem ctili a milovali. Tato myšlenka se mi velmi zalíbila; tehdy jsem také pochopila, proč komunistická propaganda tuto myšlenku tolik napadá. Jednou z předních komunistických idejí je totiž nenávisť a „neukazovat žádné slitování vůči svým odpůrcům“. Proto se mi zalíbila křesťanská ideologie... Moji rodiče byli nevěřící. Já jsem se však rozhodla stát se ruskou pravoslavnou křesťankou, protože ruská literatura zachránila mou duši. Myslela jsem si, že v SSSR pouze staří lidé ještě chodí do kostela, a byla jsem velmi překvapena, když jsem pak v kostele viděla velký počet

mladých lidí mé generace... Komunistická strana vždycky kontrolovala ruskou pravoslavnou církev, a to v první řadě její patriarchy. Nyní se komunisté rozhodli udělit jí více svobody, ne však tolik, aby nad ní ztratili svou kontrolu. Posice katolické církve v SSSR je mnohem lepší než je posice ruské pravoslavné církve; protože KGB nemůže kontrolovat papeže... Otevření několika dodatečných ruských pravoslavných kostelů není nic ve srovnání s tím, kolik jich bylo zničeno za doby, odkdy jsou komunisté u moci. Za 70 let protináboženské propagandy sovětské autority však zjistily, že at' činí cokoli, nemohou udušit víru milionů věřících po celém SSSR.“ - Na otázku, je-li nadšena Gorbačovovou glasností, odpověděla: „Nemohu vidět žádné vážnější reformy v SSSR, protože zákony zůstávají stejné. Gorbačov prozatím sice změnil praxi, avšak to neznamená, že by zítra nemohl všechno zase vrátit do starých kolejí. Kdyby to Gorbačov myslel upřímně s lidskými právy, nic by nenamítal proti tomu, aby západní země připomínaly porušování lidských práv v SSSR. Gorbačov dnes zoufale potřebuje pomoc západních zemí: potřebuje jejich peníze a jejich moderní technologie - aby mohl provést nejnnutnější reformy v sovětském hospodářství, které by jednoduše zkrachovalo, kdyby bylo nadále vedeno podle Marxových pouček. Tím Gorbačov nepřímou přiznal, že komunismus je ekonomicky nevykonný a v moderní době neúnosný, a i když se asi ještě nechce a nemůže vzdát policejního systému komunistické strany, musí lidu dovolit aspoň trochu oddechu a méně strachu, chce-li je nadchnout k většímu a k odpovědnějšímu pracovnímu výkonu. Chce-li pak obdržet od pokročilých průmyslových západních demokratických zemí všestrannou ekonomickou pomoc, nesmí je alespoň dočasně - dráždit komunistickou expanzí a zároveň chce u nich zmírnit důvody

HLEDÁM

pro svou přítelkyni 62 let, inteligentní, štíhlou Čechoameričanku, žijící v Americe přes 30 let, finančně nezávislou, se smyslem pro domácnost, kulturu, cestování vážného a charakterního přítele týchž zájmů.

Zn: Seriosnost

Odpovědi zašlete na adresu:

Ludmila Konvička
12726 Archwood St.
N. Hollywood, CA 91606

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu
a potřebám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEHRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave. Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit,
aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

August 27, 1988 - Vol. XIII, No. 32

kritiky veřejného mínění nad nelidským zacházením s odpůrci marxismu - leninismu a komunistické diktatury.

Pod tímto zorným úhlem se pak celému světu musí zdát směšné, že dnešní stará garda komunistů, která dosud vládne v satelitních zemích Moskvy, se zuby - nehty brání jakýmkoliv demokratickým reformám, jen aby se udržela u moci, anebo je toto jejich - dnes už stejně marné úsilí v ničem neustupovat ze zastaralých pozic - nadále diktováno z Moskvy, která jasně vidí nebezpečí konečného rozpadu svého umělého imperia. To by pak usvědčovalo i samotného „byznymena“ Gorbačova ze lži, že si ze své glasnosti a perestrojky udělal jen nový vývozní artikl pro západní mentalitu, aby mohl komunismus více utužit a udělat jej do konce našeho století svobodnému světu ještě nebezpečnější, než byl dosud.

Změní Sev. Korea svůj vztah k Vatikánu? Také se prý zlepšují vztahy mezi Vatikánem a komunistickou Severní Koreou, v této době, kdy vládcí obou Koreí pomýšlejí na vzdálené přípravy pro vyjednávání o znovusjednocení celé Korey v jedinou zemi. Severokorejské komunistické autority právě dovolily utvoření katolického sdružení, které chce pracovat „pro jednotu mezi lidmi podle evangelního ducha míru, lásky a smíření.“ Zlepšení vztahů mezi Vatikánem a Severní Koreou začalo už v červnu 1987, kdy jeden vatikánský delegát a jeden korejský kněz se zúčastnili za Vatikán jako pozorovatelé konference neutrálních zemí v Pyongyangu v Severní Korei. Od té doby prý dále pokračuje „delikátní diplomacie“ mezi Vatikánem a severokorejskými komunistickými autoritami, které chtějí dosáhnout toho, aby Vatikán „zapomněl na stovky vražd, spáchaných na kněžích, misijních biskupech a katolických věřících první komunistickou „gardou“ Severní Koreje před i během korejské války. Při dnešních diplomatických vyjednáváních mezi Vatikánem a Severní Koreou zastává jihokorejská hierarchie Jižní Korey roli trpělivého prostředníka.

V roce 1957 bylo v Severní Korei podle odhadů asi 100,000 katolíků; dnešní jejich počet je neznámý. Protestantská „Světová rada církví“ ve své zprávě z r. 1985 tvrdí, že z 20.5 milionu obyvatel Severní Korey je dnes pouze asi 800 katolíků.

Pozvání na naši tradiční Mariánskou pouť na Holy Hill

Milí přátelé, zvezme srdečně Vás, Vaše přátele a známé na naši tradiční pouť na svatý kopeček do Wisconsinu.

Na holy-hillské putování jedeme v neděli 18. září t.r. Vyzjíždíme v 7:00 A.M. pohodlným autobusem od Cihak World Travel, Inc. - 6302 Čermákova třída v Berwynu; / 795 - 9050.

Mše svatá s českým kázáním a zpěvem bude v 11:00 A.M. Po obědě bude pobožnost Křížové cesty v přilehlém lese - (za deštivého počasí v dolním kostele) - a před odjezdem svátostné požehnání v horním kostele. Předem mší svatou je možnost sv. zpovědi.

Z Holy Hill se budeme vracet v 5:30 P.M. a autobus zastaví - (nařízení společnosti z důvodů pojištění) - jen na zastávce, ze které vyjížděl - to znamená u Cihak World Travel, Inc., na Čermákově tř. v Berwynu.

Cena cestovného je za osobu \$22.00.

Na pouť na svatý kopeček wisconsinský zvezme rovněž všechny ty, kteří s námi vždy věrně „putují“ anty, at' z Chicaga a

jeho okolí či Milwaukee, Kenosha, Racine, Philips a Cudahy.

Letošní pouť na Holy Hill se zařazujeme do desetiletí národní duchovní obrody, za kterého budeme duševně spojení s našimi pronásledovanými bratry a sestrami v naší rodné vlasti za mořem. Program národní duchovní obrody vyhlásil minulého roku v prosinci kardinál František Tomášek s českými biskupy a ordináři a bude ukončen v roce 1997 oslavami milenia sv. Vojtěcha. Vstupním aktem k němu u nás doma byla národní pouť k uctění Blahoslavené Anežky s dvojhodinovou pontifikální mší svatou ve Svatovítské katedrále na Hradčanech, která jak všichni víme vyvrcholila mohutnou, důstojnou manifestací věřících.

Rovněž se budeme modlit, aby se uskutečnilo brzké svatořečení Blahoslavené Anežky a vysvěcení dalších Otců biskupů v rodné zemi za mořem. Spojení takto duchovně s našimi bratry a sestrami ve víře u nás doma - zvláště v letošním roce, kdy si připomínáme šťastná i osudová data jeho historie, budeme vyprošovat rovněž jako vždy ochranu našim rodinám v naší nové vlasti americké a prosit i za její ochranu.

Na pouťi bude možnost

podepsat tak zvanou petici moravských katolíků, dožadující se oprávněných, náboženských požadavků věřících našeho rodného domova. Sám kardinál Tomášek doporučil její podpisování. Tím podpoříme úsilí našich bratrů a sester ve víře o vyřešení problémů, které tam stále existují mezi státem a církví. Věříme, že tuto naši snahu vyjádření solidarity s našimi doma plně a v hojném počtu podpoříte. Petici až do svátku sv. Václava bude po holy-hillské pouti možno též podepsat vždy v sobotu večer v 6:15 P.M. při našich českých bohoslužbách u Panny Marie Svatohorské v Ciceru, anebo souhlas s ní a připojení Vašeho jména na ni poslat či zavolat redakci Hlasu národa.

Těšíme se na letošní společné holy-hillské putování.

Otec Vojtěch Vít, O.S.B. duchovní rádce Klubu Domov

Šeky a Money Orders vystavte na Cihak World Travel, Inc. a pošlete je se svou adresou a telefonním číslem do jejich úřadovny. Můžete si tam zaplacení cestovného vyřídít též osobně. Cestovné je nutno zaplatit předem celé. V případě odřeknutí cesty se peníze nevracejí. O zájezd je každý rok velký zájem, a tak se přihlaste co nejdříve.

49. MORAVSKÝ DEN

Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny pořádají výroční, pořadím již

49. Moravský den

a sice v neděli

25. ZÁŘÍ 1988

opět v Union Hall na Joliet a La Grange Road v Countryside, IL.

Již několik týdnů se nacvičuje rozsáhlý program tanců, zpěvů a zvyků z Moravského Slovácka, který jistě uchvátí všechny návštěvníky. Již dnes je hlášena řada zájezdů z různých míst USA i Kanady.

Při programu a k tanci bude vyhrávat známá kapela George Píchy.

Zaznamenejte si již dnes datum 49. Moravského dne - 25. září 1988.

WALDEMAR & OLGA MATUŠKA
 IN CONCERT

NEDELE 18. ZÁŘÍ - SEPTEMBER - 6:30 PM

PARK JUNIOR HIGH SCHOOL, 325 N. PARK AVE., LA GRANGE PARK
 / FROM CORNER A N. PARK AVE. /

- PŘEDPRODEJ: V PŘEDPRODEJI \$12, PŘED PŘEDSTAVENÍM \$16
- ▶ PANCER IMPORT, 6514 W. CERMAK RD, BERWYN, ILL.
 - ▶ LITTLE EUROPE RESTAURANT, 9208 W. OGDEN AVE., BROOKFIELD, ILL.
 - ▶ BOHEMIAN CRYSTAL RESTAURANT, 634 N. BLACK HAWK DR., WESTMONT, ILL.
 - ▶ DUMPLING HOUSE, 4109 S. HARLEM AVE., STICKNEY
 - ▶ RADIO SPECTRUM, TEL: 312/795-6172

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

Milí členové, přátelé a příznivci NSČK!

Náš chicagský Distriktní svaz českých katolíků pořádá svůj tradiční „Den českých katolíků“ v neděli 2. října 1988 v sále Besedního domu osady Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Jako každým rokem čistého výtěžku z tohoto kulturního podniku bude použito k podpoře našich záslužných kulturně potřebných a dobročinných organizací a tisku.

K čistému výtěžku hodně přispívá zisk z knížek „Štěstěny“. Snažíme se vždy, aby vlastníci šťastných loteriálních čísel dostali za jejich odkoupení losů a svou dobrosrdečnost nějakou pěknou výhru.

Abychom měli však bohatou tombolu, potřebujeme také Vaši pomoci.

Obracíme se proto již nyní na Vás s prosbou, abyste i letošního roku na nás pamatovali nějakým pěkným dárkem do tomboly.

Své dary můžete přinést buď do úřadovny NSČK, anebo do administrace H.N.: obě jsou, jak už víte na nové adrese: 2340 S. 61st Ave., Cicero. Nemůžete-li nám dary sami přinést, rádi si pro ně přijedeme, když nás zavoláte: telefon NSČK: 656 - 1540; telefon H.N. 656 - 1050.

Předem přijmete naše srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaši štědrost a snahu pomoci, aby se dobrá věc opět podařila.

Distriktní svaz českých katolíků - Chicago.

Doporučte Hlas národa svým přátelům a známým

DOBA "BĚHEM ROKU"

22. NEDELE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, v tobě je plnost všeho dobra. — Vítěpuj do našich srdcí lásku k svému jménu — a rozmnož naši oddanost k tobě: — At' v nás trvá — a pod tvou otcovskou ochranou roste všechno dobré. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Duchu svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z PÁTÉ KNIHY MOJŽÍŠOVY (Dt 4, 1-2. 6-8)

Mojžíš řekl lidu toto: "Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a vešli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neuberete, ale budete zachovávat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji.

Zachovejte a plňte je, neboť tak budete moudří a rozumní v očích národů: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoliv ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji."

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA JAKUBA (Jak 1, 17-18. 21b-22. 27)

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shůry, sestupuje od Otce světél, u něhož nedochází ke změně ani k stěnění, jaké je způsobeno otáčením. On svobodně rozhodl, že nám dá život skrze slovo pravdy, abychom byli jako prvotiny ze všeho, co stvořil.

Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste je pouze poslouchali. To byste klamali sami sebe.

Nábožnost ryjí a hervadná před Bohem, naším Otcem, je toto: ujmát se srovnání a zdav...v jejich těsní a uchovat se neposkvráným od světa.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MARKA (Mk 7, 1-8. 14-15. 21-23)

K Ježíšovi se shromáždili fariseové a někteří z zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícíma, to jest neomytými rukama. Fariseové totiž a všichni Židé drží tradici otců a nejedí, dokud si k ryposti neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neodčistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, dřbání a měděných min.

Izeptali se ho fariseové a zákoníci: "Proč se tvoji učedníci nečistí podle tradice otců, ale jedí znesvěcujícíma rukama?"

Řekl jim: "Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytečích, jak je pámo:

Tento lid ctí mé rty,
ale srdce jejich je daleko ode mne;
marná je zbožnost, kterou mne ctí,
všice naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.

Opustil jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice."

Když znovu svolal zástup, řekl jim: "Slyšte mě všichni a rozumějte: Nic, co vchází do člověka, nemůže ho znečistit; ale co z člověka vychází, to jej znečisťuje. Z nitra totiž, z lidského srdce, vycházejí zlé myšlenky, smilství, loupeže, vraždy, chřobolství, chamtivost, zlovolnost, lest, bezusrdnost, závistivý pohled, urážky, nadutost, opovržlivost. Všechno toto vychází z nitra a znečisťuje člověka."

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. 2414, S. 61st Ave.

Otec Jiří Novotný S.J.

22. neděle v mezidobí

28. srpna 1988

1. čtení: Dt., 4, 1-2. 6-8

„Jak moudrý a rozumný je tento národ,

který má taková přikázání?"

„Poslouchej, Izraeli, nařízení a ustanovení Hospodina!" Tuto frázi si Židé opakují při každé své sobotní bohoslužbě, protože v ní vidí podstatu svého náboženství. Bůh jim dal přikázání a na základě těch přikázání si je vyvolil za svůj národ a tato přikázání a toto vyvolení tvoří jejich charakteristiku a jejich důstojnost.

V kontextu kázání Deuteronomia, zachovávaní slova Hospodina je příslibem a podmínkou života a obsazení země zaslíbené. Tato přikázání se mají zachovávat taková, jaká jsou, nemá se k nim nic přidávat ani od nich nic ubírat. Víme však, že během dějin si rabínská moudrost nadělala celou řadu jiných ustanovení a žádala, aby je věřící zachovávali stejně jako přikázání zákona. Rabíni se přiznávají, že mnohá z nich jdou proti slovům zákona a že kdyby se dnes Mojžíš objevil v synagoze, nenašel by v nich nic z toho, co sám hlásal a kladl Izraelitům na srdce. Přitom však se předpokládá, že tyto novoty jsou v souladu s duchem předpisů tóry, že kdo je zachovává, plní vůli Boží takovým způsobem, jak si to sám Mojžíš přál.

„Budete-li je zachovávat, budete v očích národů moudří." Slova znějí lichotivě a přitom zdůrazňují nadvládu ducha nad

hmotou. Zachovávat přikázání předpokládá zamýšlet se nad nimi a podle toho úsudku je uvádět v platnost. To znamená také, že věřící nemá žít pouze podle svých instinktů, nýbrž že má zodpovědně zkoušet a rozpoznávat, co dělat a čeho se varovat.

2. čtení:

Jak., 1, 17-18. 21b-22.27

Každý dokonalý dar přichází shůry, od Otce světél.

Z patnácté kapitoly Skutků apoštolských by se zdálo, že svatý Jakub je legalista, člověk plně ohraničený zákony a kromě nich, že ho nic jiného nezajímá. Zde však vidíme jeho hluboký vhled do věcí tohoto světa, který pak ještě dovede vyjádřit vzletnými slovy. Co je nám nepřístupné, zdá se nám vždycky zahaleno rouškou temnot. Jsme totiž zvyklí všechno prozkoumat a všemu přijít na kloub, a když je zapotřebí dovedeme si vše pořádně prohlédnout a dokonce k tomu nalézt příhodné osvětlení.

S dary Božími je tomu jinak. Přicházejí sice ze světa neznámého, ale ze světa ne temnot, nýbrž z nepřístupného světla Božího, tak dokonalého, že uniká našemu poznání. Tyto dary se proto také odívají světlem, ze kterého pocházejí. V tom světle se rodí život, protože Bůh je Bohem života a ne smrti. Nám pak se přenáší tento život slovem Božím, slovem pravdy. Svým slovem totiž Bůh stvořil svět a stvořil člověka. Tím slovem pak Bůh udržuje i náš život, neboť přikázání a zjevení Boží jsou dány člověku k jeho dobru. Působí v něm způsobem

vnitřním, prosazuje v něm křesťanský způsob myšlení a konání, což ho podle apoštola zachovává k životu věčnému. Proto také nestačí jen slovo poslouchat, musí se podle něho také jednat.

Zmínka o zbožnosti se nám dnes může zdát poněkud málo obsažnou. Chápeme, že se má člověk chránit zvykům tohoto světa a tak se udržovat čistým před Bohem, ale poznámka o vdovách a sirotcích vypadá trochu jednostranná; zřejmě apoštol znal ve své době nějaké kritické případy a přál si, aby podobné věci řešili křesťané velkomyslně.

Evangelium:

Mar, 7, 1-8, 14-15, 21-23

Ne to, co vchází do člověka, poskvrňuje člověka, nýbrž to, co z něho vychází

Evangelium nám nejprve vykresluje situaci, ve které Kristus Pán učí. Přišli k němu fariseové a zákoníci z Jeruzaléma. Obyvatelé Jeruzaléma na rozdíl od galilejských, byli známí čistotou národnostního a náboženského přesvědčení, výhradně, židovského zaměření, jež hraničila až s úzkoprsostí. Galilea, a zvláště Kafarnaum, jež leželo na cestě, spojující Syrii s Egyptem, byly otevřenější vlivům druhým, řekli bychom dnes mezinárodním. Proto se tam také Pánu snadněji začínalo s jeho učením, jež nespočívalo v pouhém opakování Mojžíšova zákona.

Ale jerusalémští sami k němu přišli, když o jeho vyučování slyšeli. Chtěli se dát od něho poučit? Nezdá se, protože mu okamžitě vyčítají, že jeho učedníci jedí, aniž by si před tím umyli ruce. Evangelista píše pro římské pohany, proto musí vysvětlit židovské zvyky. Kristus Pán se nedá nijak zastrašit židovskými požadavky. Vysvětluje svůj náhled na předpisy o omývání těla a nádob. Jistě je pěkné zachovávat se čistým před Bohem a není špatné, když tuto čistotu je vidět také na těle, ale přehnané a ostentativní omývání je upřílišněné a nemá smyslu. V dnešní době, kdy máme tekoucí vodu studenou i teplou, kdy je zvykem pravidelně se koupat, kdy nám voda nechybí, jak mnohdy chyběla v poušti anebo ve vyprahle Palestině, nechápeme dosti dobře, proč Židé ještě stále si obřadně omývají dvakrát ruce před a během svého sobotního jídla.

Důležitější pro Pána jsou lidské projevy, jež ukazují smýšlení člověka a sklony jeho srdce, dobré a špatné, než povrchní omývání těla.

DISCOVERY TRAVEL, INC.

641 S. La Grange Rd.

LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle-spolehlivě-bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domů

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service
VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE
KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA
8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTRÝ

vyrobené v roce 1988 "sklenář" d. (312) 482-8515 v Československu

Nový ministerský předseda Malty usiluje o dobré vztahy s katolickou církví

Šestnáct let socialistické bláznovlády - (od r. 1971 do r. 1987) - přivedlo středomořský ostrůvek Malty, ležící jižně od Sicílie, na pokraj národní pohromy. Socialističtí ministři předsedové Don Mintoff a jeho nástupce Mifsud Bonnici dovolili Sovětskému svazu, komunistické Číně a Gadhafyho Libyi získat si silné posice na této bývalé přední britské námořní základně ve Středomořímí, kterou se za 2. světové války ani nacistům nepodařilo dobýt.

Proti své politické opozici socialistický režim běžně užíval „intimidace, slzotvorného plynu a násilí“; mnozí členové opozice byli surově zbiti. Ještě v prosinci 1986 jeden aktivista opoziční politické strany byl brutálně a chladně zavražděn salvou z kulometu.

Útoky proti katolické církvi byly normálním zjevem. V září 1984 socialistická lůza, vedená Bonnicim, který se později stal ministerským předsedou, vyplenila arcibiskupství, stojící přímo před hlavním stanem maltské policie. Kaple byla znesváčena, sochy rozbity na kusy a úřadovny arcibiskupství byly zpusťeny.

V květnu 1987, kdy se opozice měla čas zorganizovat a dostala se do voleb, socialisté se zoufale pokoušeli zfalšovat výsledky všeobecných voleb, avšak bezúspěšně. Tak vládní moc přešla do rukou „národní strany“, která obdržela 51 % hlasů. Její předseda Eddie Fenech Adami, sám dobrý katolík, obratný právník, který se stal novým ministerským předsedou, bezodkladně zahájil na Maltě „program národního smíření.“

Sám o tom nedávno řekl: „Když jsem byl naším lidem pověřen vládní mocí, Malta byla na pokraji propasti. Demokracie na ní byla opravdu ohrožena. V říjnu 1979 byl můj dům vyplněn, má žena byla zbita, mých pět dětí bylo terorizováno. Policie neučinila nic, ani pro zabránění toho, co se stalo, ani pro stíhání pachatelů.“

V roce 1981 byl velmi špatný výsledek voleb. Moje strana sice obdržela většinu hlasů, avšak v parlamentě nám byla přidělena pouze menšina členů. V r. 1982 vláda vydala zákon, kterým se konfiskoval všechn majetek církve a také se konfiskovaly určité církevní fondy. Zákon stanovil, že církve nesměly prodat žádný svůj majetek: zároveň

se žádalo, aby církve dokázala pomocí dokumentů své vlastnictví pro každý cíp své země. Na Maltě však církevní vlastnictví pochází z velmi starých dob a církve v mnohých případech už nebyla schopna dokázat své vlastnické právo.

V r. 1984 se vláda pokusila zakázat církvi vybírat školné; církve však odpověděla, že bez vybírání školného není schopna své školy udržovat. Vláda také zákonem zakázala rodičům dávat na církevní školu peněžité dary a zakládat fondy pro výpomoc katolickým školám. Církve tedy na začátku nového školního roku odmítla své školy otevřít. Dne 18. září pak údajně „lid“ kvůli tomu konal „spontánní“ demonstrace a vyplnil arcibiskupskou kurii. Nestalo se tak však náhodně. V předvečer tohoto útoku jsem sám informoval arcibiskupa, že podle určitých zpráv byl plánován útok na kurii.

Později v roce 1984 bylo mezi církvi a vládou dosaženo dočasné dohody a tak katolické školy byly znovu otevřeny. Když však jsem se stal ministerským předsedou, otázka církevního majetku zůstávala nevyřešena. Tehdy církve pohnala vládu před soud. Byl vynesen rozsudek ve prospěch církve a zákon o zabránění jejího majetku byl prohlášen protiústavním. Odcházející socialistická vláda však podala proti tomuto rozsudku odvolání; tvrdila totiž, že zákon byl plně shodný s ústavou. Já jsem však toto odvolání zrušil, a tak na Maltě byl církvi vrácen její majetek, aby mohla konat své výchovné a charitativní poslání.“

Adami také řekl arcibiskupu Joseph Mercieca-ovi, že církve je vítána, aby znovu otevřela svou teologickou fakultu na universitě, která byla zavřena předchozí socialistickou vládou v r. 1978.

Na otázku o budoucích vzt-

azích mezi Maltou a Libyí plukovníka Gadhafyho, Adami řekl: „Za předchozích socialistických vlád jsme byli lokaji Libye. Řekl jsem velmi jasně, že za mé vlády Malta v zahraniční politice nebude lokajem žádné země. Informoval jsem libyjskou vládu, že si přejeme, aby vztahy mezi Maltou a Libyí se nadále rozvíjely podle zásady vzájemného respektu. Tradičně Malta byla s Libyí v dobrých vztazích; Libye je totiž jednou z mála zemí, s kterými má Malta výhodnou obchodní bilanci.“

V červenci Adami navštívil Spojené státy, kde se také setkal s prezidentem Reaganem. Řekl, že činí co může, aby co nejvíce napravil mezinárodní obraz Malty. Prý doufá, že tím získá důvěru ciziny a přitáhne do Malty cizí investice, jichž tento ostrov nutně potřebuje. Zejména by chtěl získat investice ze Spojených států. Sám činí co může, aby pevně postavil Maltu opět mezi západní demokracie, tak jako tomu bylo před příchodem jejího socialistického režimu. Toto považuje za svou povinnost nejen vůči své zemi, nýbrž také vůči své katolické víře. Doslovně o tom řekl: „My, katolíci, nepřinášíme vždycky svědectví své víře. Křesťanské poselství je revoluční. Kdybychom všichni žili v souhlase s tím ve věřme, byli bychom schopni provést velké změny k dobrému na celém světě.“ (Bravo, pane ministerský předsedo Malty! Ne ani tak za to navrácení veškerého majetku církvi, ale za to předsvědčení, že kdyby křesťané byli opravdu křesťany... Pozn. redakce.)

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill. - 2414, S. 61st. Ave.

Výroční piknik čs. exulantů

Tradiční výroční výlet (piknik) Sdružení čs. exulantů se koná letošního roku v neděli 11. září v National Grove č. 4 na 27. ulici a Desplaines Ave. v North Riverside, IL, opět v bohaté tradici exulantských pikniků minulých let.

Po celé odpoledne bude vyhrávat populární hudba „Bohemian Concertina Club“. Uslýšíte všechny ty naše známé, české i slovenské, národní i populární písně a tu svou nejmilejší si můžete dát zahrát a s nimi i zapívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a pik-

nikovými pochoutkami. Na jídelním lístku jsou opět pravé české jaternice, moravské klobásy, párky a debrecínky, pověstné bramboráky, švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované pivo nebude chybět.

Každým rokem navštíví piknik exulantů rekordní počet návštěvníků ze všech koutů metropolitního Chicaga. Všichni setrvávají v přátelské a družné zábavě do večerních hodin. Nikomu se nechce domů z tak přátelského ovzduší. Přijďte i letošního roku a jistě budete spokojeni.

Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení čs. exulantů

Prodej lotů
úrodné půdy v Arizoně
Wilcox - Arizona
3 loty - každý velikostí 40 akrů.
Možno zakoupit dohromady,
anebo jednotlivě. Cena podle
dohody.

Bisbee - Arizona
Na prodej 12 lotů - velikost 330
feetů x 146 feetů. Loty je
možno koupit dohromady,
anebo odděleně: Cena jednoho
lotu \$1,300 anebo podle
dohody.

3) Antioch - Illinois 80 x 126 feetů a 98 x 144 feetů.
Celkem 11,214 čtverečních feetů. Residential area North
East Corner Highway 83rd & 123 St. \$ 9 tisíc, anebo
nejlepší nabídka.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod,
stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebu-
jete-li odbornou poradu, odhad a sehnat hledanou
nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávaný
majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS
6420 záp. Čermákova tř. v Berwynu
☎ 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit
česky s Jarkou Mlsnou.

LEKÁRENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:
☎ 484-0106 ☎ 749-0281
Poslání léků vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLEČEK, R.PH.
NAPROTI BERWYNSKE RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

ANNOUNCE
New Evening
Prices!
RESTAURANT & LOUNGE
5734 W. Cermak Rd., Cicero

MONDAY THRU THURSDAY
DINNER AT LUNCH PRICES!

- Juicy Pork • Crispy Duck
- Tender Breaded Pork
- Golden Chicken • Beef
- Dishes • American Favorites
- Seafood

SENIOR
CITIZENS
SPECIALS
Homecooked
LUNCHES
\$4.20 TILL
4:30 P.M.
Sundays
10% OFF
TOTAL BILL

For Daily Specials
and Reservations
652-0795

Complete With Dessert
and All The Trimmings
For Approximately
\$4.50

**COMMERCIAL
NATIONAL
BANK**

Special Service for Special People

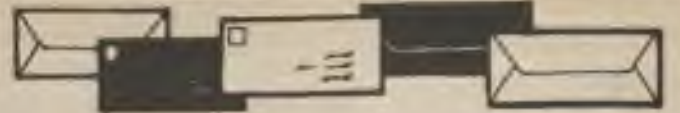
Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402

Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650

ALL PHONES:
484-0800

DOPISY našich čtenářů

Lima - Peru
Jižní Amerika
Milý Otče:

Poznovu upřímně díky za Hlas národa. Před týdnem došlo číslo 21 z května.

Po návštěvě sv. Otce bylo rozhodnuto využít nadšení ku prospěchu duchovnímu - k získání laiků ke spolupráci na farách. Má se pokračovat v evangelizaci hlavně ve věci svátostí křtu a manželství, jakož i práce mezi mladými, aby bylo více kněžských a řeholních povolání. Máme tu ale, nemalé potíže s problémy ekonomickými, je málo respektu k životu, pornografie bují a komunističtí guerilové stále řádí.

V květnu letošního roku se konal VII. kongres mládeže strany Apra. President navštívil 22.5. kongres osobně a prohlásil, že nepůjde do voleb a nechce být zvolen. Stěžoval si na svou stranu, která nemá „nadšení“ jako má komunistické hnutí „Sendero Luminoso“, jehož členové se obětují, nežádají místa placená, zatímco v Apra je nadbytek žadatelů na místo starosty, prefekta či na křeslo poslance. Jeho návrh zestatnit dočasně banky se o 4 měsíce protáhl pro nerozhodnost strany, která vedla jen plané diskuse. Zestatnění bylo nutné, aby kapitál několika osob nebyl zbraní ve prospěch osobní a neutíkal ze země.

Pak následoval národní svátek 28. července. Jako každý rok, president při té příležitosti podává zprávu, co se udělalo za

poslední rok a mluví o plánech do budoucna. Podle úsudku ex-presidenta, řeč byla střídáma a přispěje k uklidnění lidu. President navrhl 4 osnovy na zákon proti terorismu; žádá odložit jakoukoli rozepří - zákon má být schválen ve 14 dnech. Je nutná celostátní jednota proti zlu, které si už vyžádalo 15 tisíc obětí. Je nemožné, aby byl někdo jen pouhým divákem. Přidávám: škody na majetku jdou do tisíců milionů dolarů. Nový zákon - (narážka na senderistu Morote, zatknutého před nedávnem) - má trestat ty, kdo sympatizují s guerily, neboť kdo plánuje útoky s bombami je zločinec a patří před zvláštní tribunály proti terorismu. President si přeje urychlení soudních procesů, soud se nesmí změnit na divadelní představení, které trvá měsíce a slouží jen ku prospěchu provinilce....

O kritice, že jsme na pokraji propasti a odloučení od ciziny, poznamenal: To není pravda; obdrželi jsme půjčku 170 milionů dolarů od Brazílie na zavodnění krajiny Chavimocik y Entel; půjčku 50 milionů od Argentiny na nářadí pro agrikulturu a elektronické linky; pracuje se na plynovodu „Aguaitia“ s výdajem 46 milionů; z těch Mexiko půjčilo 30 milionů; také máme půjčku od Rudé Číny 200 milionů. Tedy jdeme kupředu - třeba pomalu. Letos v prvním pololetí v průmyslu jsme stoupli o 2.5 %; na stavbách o 9 %; v zemědě-

ství o 5 %. Dříve obdrželo 100 tisíc vesničanů půjčky, dnes má tu výhodu 300 tisíc lidí a naše zemědělství roste dvojnásob s růstem obyvatel. Také není pravda, že nemáme cizí valuty. Dnes máme 650 milionů dolarů. Také navrhuje novou reformu pojištění, aby kdo chce, mohl změnit pojišťovnu; chce dohodu mezi státem, kapitálem a dělníky, podle receptu z Číny; doufá, že takto dělník bude donucen k většímu výkonu.

Parlament urychleně dokončil zákon o novém rozdělení republiky na kraje a definoval jejich samosprávu. Máme hotové tři, ale je nutné zvolit vládu těchto krajů a zkusit jak budou pracovat. Chce uznání privátního sektoru, t.j. asi jeden milion pouličních prodavačů, malých řemeslníků a pod. Dále má president na mysli reformu školství. Podle ministra Cabanilles, letošní školní rozpočet je 38 milionů inkas; z toho 92.2 % dělají platy profesorů, zbytek 1.5 milionu, je na ostatní potřeby. Scházejí nám však dva miliony lavic, 44 tisíc tříď, 11,500 tabulí a pod. Máme 32 tisíc škol, z toho je asi tisíc v pronajmutých domech.

Opozice říká: Zpráva presidenta je pěkná, ale nepřesvědčí. Nic neřká o tom, jak čelit stále stoupající drahotě, nic konkrétního o státním dluhu a že oběh peněz za poslední 3 roky se zvětšil 20krát. Parlament má začít se snížením státních výdajů, nepovolit 3 měsíční půjčky k úhradě výdajů bez povolení, zmenšit rostoucí byrokracii - stát má dnes přes 600 tisíc zaměstnanců a jejich počet stále stoupá. Neměl by dovolit nové státní podniky, existující by měl zmenšit nebo prodat, protože se dokázalo, že pracují se ztrátou mnoha milionů. Schválit zákon o stávce, protože dnes už v Peru nechrání dělníka, ale zeslabuje stát a slouží k subverzi politickým zneužitím stávek

komunisty.

Skončila stávka učitelů, která trvala 32 dní; zase máme teď stávku horníků, která stojí stát 4 miliony dolarů denně a také stávkují bankovní zaměstnanci. Tak se zdá, že je v Peru nemožno žít bez stávek...

Za dolar platíme 206-210 intis; ceny v inti - jeden chléb (váží 35 gramů) - 1.40; rýže 25; 1 kg cukru bílého 40; vejce 1 kg 112; 1 kg kuřete 140. No, hrůza! Kéž dobrotivý Bůh se nad námi smiluje a dopřeje nám lepších časů.

Se srdečným pozdravem vděčný
J. Soukup, SDB
P.S. Ministerstvo pošt, ke 100. výročí smrti sv. Dona Boska, vydalo známku v ceně 5 inti, kterou Vám na dopise posílám. Prosadil to sám dnešní ministr pošt, který byl v mládí našimi Otcí salesiány vychován.

Drahý Otče Jaroslave,

děkuji Vám za Vaše zajímavé zprávy pro čtenáře H.N. Doufám, že jste na tom zdravotně již trochu lépe, když se tentokrát o své nemoci ani nezmiňujete.

Bude Vás možná zajímat, že hodná a velká trpitelka sl. R. Sedláčková z Cicera, která si s Vámi občas dopisovala a s níž jsme nyní po přesídlení do Cicera téměř sousedy, je na tom zdravotně nevalně. Už se zdráhá sama i vycházet z domu. Pěkně Vás pozdravuje a posílá Vám deset US dolarů, které Vám posílám poštovní poukázkou.

Opatrujte se, ve svých kněžských modlitbách si na ni i na nás laskavě vzpomeňte a zase se nám brzy dopisně ozvěte.

Vděčně Váš

Fr. Vojtěch Vít, OSB

Kanada

Milý Otče Víte,
posíláme Vám srdečné pozdravy po svém návratu z cesty po Polsku. Velmi se nám tam

líbilo. Země je to krásná a lidé dobří, ale je tam velká bída. Na slepici, kávu, chléb a pod. jsme čekali ve frontě 2 hodiny. Ještě, že jsou tam obchody, kde se může platit americkými dolary a kde se dostane všechno. Jen tak jsme mohli naše příbuzné trochu zásobit.

Dary Nepomucenu posíláme přímo. Loňského roku jsme byli v Římě a sešli jsme se s Msgr. Vránou, rektorem koleje. Pohostil nás dobrou večeří a ukázal nám celé Nepomucenum. Velmi se nám tam líbilo. Msgr. Vrána je velmi hodný člověk, i ostatní k nám byli dobří. Také jsme byli na audienci u svatého Otce. Když projížděl kolem nás, tak můj muž, který je Polák, polsky zapíval: Sto let, sto let, nech žije svatý Otec. Jakmile to sv. Otec uslyšel, vychýlil se z vozu a podal nám ruku. Tak máme na římský pobyt krásné vzpomínky.

Na Nepomucenum nezapomeneme a budeme je podporovat, poněvadž tam vychovávají naše kněze a dělají i mnoho dobrého pro naši starou vlast.

Pán Bůh Vám pomáhej a opatruj Vás! Vyprošujeme hojnost Božího požehnání do práce v „novém“ Velehradě.

Vaši

V. & J.

Drazí výletníci.

Zaplat' Pán Bůh za Vaši věrnou pomoc Nepomucenu. Děkuji za dopis, ve kterém jste nám napsali, jak to vypadá v Polsku.

Otec Vojtěch

PODĚKOVÁNÍ

Václav a Pavla Cíchovi z Ft. Worth - Texas, letošního léta podnikli šestitýdenní cestu po Americe. Viděli - (jezdili vlakem a autobusem) - Texas, Kalifornii, Oregon, Colorado, Washington D.C., New York, Michigan a Chicago.

Touto cestou děkuji všem svým známým i dříve neznámým, s kterými se teprve na své cestě potkali, za jakoukoliv radu či přátelskou pomoc, kterou jim během jejich putování poskytli.

„...Přivezli jsme si domů nezapomenutelné vzpomínky. Pán Bůh zaplat' Vám všem, kteří jste nám jakýmkoliv způsobem pomohli uskutečnit tento krásný zájezd, na který budeme vždy rádi vzpomínat.“

Our 105th Year

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

Road 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conveni-
ence for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60623
PHONE: 277-8500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, ILL. 60546
PHONE: 442-5700

VELIKÁ PŘÍLEŽITOST PRO ŽIVOTNÍ KARIÉRU

„General Development Corporation,” jedna z nejrychleji rostoucích firem na Floridě, hledá schopného, iniciativního a průbojného

OBCHODNÍHO ZÁSTUPCE

pro chicagskou oblast; - (celodenní anebo částečné zaměstnání). Kvalifikované zájemce zdarma zapracuje. Licence není nutná. Časově výhodná (pohyblivá) pracovní doba. Výborná provize a pojištění. Uchazeči znalí cizích jazyků mají přednost.

Pro interview volejete:

Ziggy ☎ (312) 452 - 6470

Dvacáté výročí sovětské invaze a okupace Československa

Jak jsme již oznámili v minulém čísle Hlasu národa členové československé obce ve Washingtoně a členové místní odbočky ČSNRA rozdávali ve dnech 18., 19., 20., a 21. srpna letáky připomínající 20. výročí sovětské invaze a okupace Československa. Letáky byly rozdávány kolem velvyslanectví SSSR, před Bílým domem, v prostranství kolem amerického Kongresu a na tzv. „Mall“, kde je „Smithsonian Museum“, „Air and Space Museum“ a jiné památné budovy, které jsou o víkendech navštěvovány americkými i cizími turisty.

Letáky byly rozdávány osobně; další byly ponechány v telefonních budkách, na autobusových zastávkách na lavičkách pod střechou; na zaparkovaných automobilech a na jiných veřejně přístupných místech, právě tak jako v různých obchodech.

Bylo nutné v hlavním městě Spojených států veřejně připomenout toto výročí, zvláště pak, když českoslovenští občané v Praze veřejně podali důkaz o tom, co si přejí.

V minulém čísle Hlasu národa jsme přinesli prohlášení Helsinské komise k tomuto výročí. Dnes na jiném místě přinášíme Prohlášení presidenta Reagana, které učinil dne 20. srpna 1988 v Santa Barbara, California.

—afa—

LID V PRAZE SPONTÁNNĚ DEMONSTROVAL U PŘÍLEŽITOSTI 20. VÝROČÍ VPÁDU ARMÁD VARŠAVSKÉ SMLOUVY DO ČESKOSLOVENSKA; POLICIE DEMONSTRANTY ROZEHNALA

(Dokončení ze str. 1)

Češi! Pak se títo mladí lidé posadili na ulici před Národním divadlem a zabráňovali jízdě tramvají. Posléze demonstranti chtěli pochodovat zpět na Václavské náměstí. Tehdy policie učinila na demonstranty, jichž řady mezitím zřídly, nápor s pendreků, slzotvorným plynem a vrčícími psy. Asi dva lidé byli zbiti holemi. Lidé, ustupující do vedlejších ulic, volali: „Rusové, jděte domů!“ a „Pravda vítězí“.

Pražští disidenti prý očekávali jen malou demonstraci a byli velmi překvapeni z tak velké účasti. Karel Srp, předseda zakázané nezávislé kulturní organizace „Jazzová sekce“, k tomu poznamenal: „Hlavní věc je, že demonstrace nebyla policií zlikvidována. Vláda je velmi nervósní. Pokoušet se zabývat touto věcí je pro ni totéž jako kráčet po minovém poli.“ Zpravodajská služba ČTK pak prohlásila, že díky rozhodnému a moudrému zákroku národní bezpečnosti při této demonstraci nedošlo k žádným násilnostem ani k většímu rušení veřejného pořádku. Tyto rušivé akce prý však nebyly spontánní; všechno prý bylo předem naplánováno a připraveno s pomocí cizích televizních a rozhlasových stanic od západních sdělovacích prostředků, které pouze pátraly po senzaci.

Dříve v týž den, ještě před demonstrací, na Václavském náměstí asi 200 osob pochodovalo s dvěma členy hnutí Charta 77, s Evou Kantůrkovou a Tomášem Hradílkem, kteří chtěli položit květiny u sochy sv. Václava, na památku lidí, zabitých při invazi armád zemí Varšavské smlouvy. Lid přitom tleskal a zpíval národní hymny. Policie však potom odstrčila od sochy oba aktivisty a jiné lidi a odstranila květiny tam položené.

Kantůrková řekla, že spolu s Hradílkem přišli na Václavské náměstí namísto tří mluvčích Charty 77, kteří byli zadrženi předtím v sobotu, když se ubírali k sovětskému velvyslanectví s výzvou ke Kremlu, aby řekl pravdu o invazi v roce 1968. Jeden francouzský zpravodaj řekl, že jeden ze tří, Bohumír Janát, mu oznámil, že on a jiný člen hnutí Charty 77, Miloš Hájek, byli už v sobotu propu-

těni po několika hodinách zadržení. Třetí aktivista Stanislav Devátý, byl pak propuštěn v neděli 21. srpna ve svém bydlišti v Gottwaldově.

Po zapění hymen u sochy sv. Václava prý policie zadržela aspoň dva lidi a o hodinu později zadržela třetí osobu, nesoucí na svém kabátě československou vlajku.

Už 18. srpna mladí lidé z ciziny chtěli v Praze demonstrovat

Ve čtvrtek 18. srpna skupina osmi mladých lidí z Itálie, Španělska a z Belgie, rozvinula na Václavském náměstí v Praze dlouhý bílý transparent na němž byla česky napsaná tři hesla: „Společně pro demokracii 1968“; „Sovětská vojska pryč ze země“ a „Svoboda a občanská práva“. Zároveň se jiní dva mladí lidé vyšplhali na podstavec sochy sv. Václava a rozvinuli tam jiný prapor s nápisem: „Svoboda!“ Toto měla být demonstrace na připomínku 20. srpna 1968, kdy vojska zemí Varšavské smlouvy učinila konec Pražskému jaro Alexandra Dubčeka. Policie však ihned zasáhla a demonstraci skončila v pěti minutách. Mladí lidé byli odvezeni v policejních vozech, prý aby byli deportováni ze země. Prý to byli členové tzv. „Radikální strany“, mající své skupiny v několika západoevropských zemích.

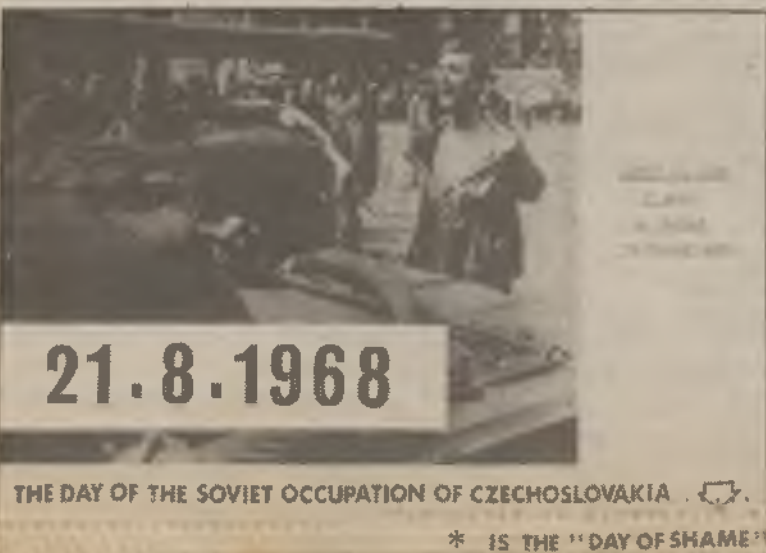
Asi 300 až 500 lidí přihlíželo ihostejně k tomuto incidentu. Prý se mezi diváky ozvaly hlasy, že pokus těchto mladých lidí byl naivností, protože komunisté se tím stejně nezmění, protože jejich systém není schopen reformem. Nikdo v Československu prý nebere Gorbačovovu glasnost a perestrojku vážně po trpkých zkušenostech ze srpna 1968.

Také v Moskvě policie rozebrala demonstranty, vzpomínající na invazi do Československa.

V týž den 21. srpna v Moskvě asi 500 členů zakázaného hnutí „Demokratické jednoty“ se sešlo v parku za Puškinovým náměstím, aby konali vzpomínkovou demonstraci u příležitosti 20. výročí vpádu armád Varšavské smlouvy do Československa. Záhy tam přijel v autobusech stejný počet policistů tuto demonstraci rozdrtit. Policisté volali na shromážděné s pomocí tlampačů: „Opusťte tato místa! Jinak budete zadrženi!“ Přítomní však prý začali volat: „Praha! Praha! Praha!“ Policie nato energicky zasáhla a s pomocí vojáků, tajných policistů a různých dobrovolníků byly do čekajících autobusů odvezeny desítky účastníků. Autobusy pak s nimi odjely na neznámé místo. Ostatní demonstranti se pak rozešli.

Předtím dne 19. srpna komunistická zpravodajská služba TASS prohlásila ve svém komentáři, že prý sovětský zásah, který rozdrtil před 20 roky v Československu Pražské jaro, zachránil tuto zemi před „nezodpovědným vedením“ a před možnou „brutální represí“. Prý „protisocialistické síly, které využily politické nezodpovědnosti a oportunistu části vedení komunistické strany Československa, se v té době pokusily odtrhnout Československo od socialistického společenství“.

Zřejmě tedy všechno zůstává při starém a Gorbačovova „glasnost“ je pouze fasádou z páry, která má na Západě vodit za nos „užitečné idioty“.

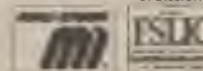

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmerica Federal

Savings and
Financial Services

Assets over
\$1 BILLION

Hugo Koranda

* Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770

Riverside
40 E. Burlington
442-9700

Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300

LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400

Wheaton
250 E. Roosevelt
653-4800

Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990

St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100

Naperville
1001 S. Washington
420-1001

9 E. Ogden Ave.
420-8000

Moskva. — Podle zprávy úředních komunistických novin „Izvestia“, veřejné knihovny „aspoň v některých městech“ prý obdržely rozkaz odstranit spisy Leonida Brežněva, Konstantina Černěnka, Michaila Suslova a Viktora Grišona, patrně proto, že se vztahovaly k éfe Leonida Brežněva, považované dnes za údobí ekonomické a politické „stagnace“. Také prý měly být odstraněny „všechny politické a ekonomické spisy“, uveřejněné před březnem 1985, kdy se Gorbačov stal generálním tajemníkem komunistické strany SSSR. Dne 17. srpna však sovětské ministerstvo kultury tuto zprávu popřelo. Veřejné knihovny prý pouze dostaly rozkaz odstranit duplikáty děl z Brežněvovy éry, aby bylo v knihovnách místo pro jiné publikace. Tímto asi má být podán jen „důkaz“ o větší svobodě žurnalismu v SSSR v době Gorbačovovy glasnosti.

Rangoon. — Podle odhadů cizích diplomatických zastoupení v Rangoonu v Birmě zahynulo při nedávných bouřích v této zemi proti diktatuře socialistické strany asi 3.000 demonstrantů a další tisíce jich bylo zraněno. Dne 19. srpna pak socialistická strana Birmy, která si pro sebe nadále vyhrazuje veškerou vládní moc, jmenovala novým vládcem Birmy 63-letého vrchního státního návladního Maung Maunga, který kdysi také dva roky studoval na universitě Yale v USA. Je prvním civilním vládcem Birmy v posledních 26 letech. Nikdo si však nedělá iluze o tom, že by vládnoucí socialistická strana chtěla zavést v zemi demokratický řád; nový vládce má být pouze figurativní fasádou, zatímco vládní moc budou ve skutečnosti nadále vykonávat levicoví armádní generálové. Nový vládce Birmy pak ihned prohlásil, že nedávné studentské násilné protesty ukázaly, že v zemi je nutno provést reformy, a proto požádal ústřední výbor strany, aby „splnil požadavky birmského lidu co

nejdříve a pokud možno nejvíce.“ Univerzitní studenti spolu s dělníky však dali na jevo, že chtějí dále pokračovat ve svém boji proti diktatuře jediné socialistické strany a pro zavedení demokratického vládního systému a většího počtu politických stran. - Ne Win se pokusil vést svou zemi k socialismu „vlastním birmským způsobem“, který byl charakterisován striktně socialistickou ekonomikou, přísnou vojenskou kontrolou a mezinárodní izolací. Dosáhl pak toho, že Birma byla přeměněna z demokracie a z jedné z nejbohatších zemí jihovýchodní Asie v tvrdou socialistickou diktaturu a v jednu z nejchudších zemí, jíž se dnes v chudobě vyrovnají pouze Laos a Kambodža. Stálá inflace, nedostatek potravin a jiné ekonomické potíže způsobily, že se nyní lid Birmy ve svém celku postavil za požadavky univerzitních studentů a demonstroval solidárně a nimi.

Washington. — Jak jsme o tom už několikrát psali, z amerických veřejných škol byly v posledních 20 letech vyloučeny všechny zmínky o Bohu, o náboženství a o Božím desateru. V důsledku toho pak došlo k radikální změně problémů, jimž učitelé veřejných škol musejí čelit ve svých vztazích ke studentům. Ve čtyřicátých letech tohoto století učitelé měli se studenty tyto hlavní těžkosti: nevykonávání včas domácích úkolů; mluvení a rušení při vyučování; běhání a hluk na chodbách; nestání v přímé lince v zástupu; nošení nevhodného obleku do školy. V osmdesátých letech existují navíc tyto hlavní problémy studentů; užívání alkoholu a omamných drog; těhotenství školáček; pokusy studentů o sebevraždu; hrozby studentů, že někoho znásilní či zavraždí; krádeže; násilné útoky na učitele či na jiné studenty, včetně vražd; pouliční gangy; vražda „milenky“; nošení do tříd nožů a stělných zbraní; zakládání požárů, kladení bomb. Někteří vrchní US pedagogové a učitelské autority

LETEM

SVĚTEM

však říkají, že toto prý je „nevyhnutelný“ důsledek civilizačního procesu a vysoké civilizace. - Taková civilizace bez morálky však asi za mnoho nestojí a nevěstila by pro USA nic dobrého. Americkým liberálům v Hollywoodu, v televizi a v tisku však asi na tom příliš nezáleží.

Washington. — Bratr afghánského marxistického prosovětského vládce Najib-a, jménem Saddiq, jeho žena a dvě děti, uprchli 17. srpna do Spojených států, kde jim byl ihned udělen statut politických uprchlíků. Intelektuál Saddiq doma kritisoval pro-komunistický režim, a proto mu bylo pohroženo zavražděním. Z toho důvodu pak uprchl se svou rodinou do podzemí, kde se skrýval několik týdnů. Nakonec s pomocí afghánských mohamedánských partyzánů, bojujících proti sovětské okupaci a marxistické vládě své země, uprchl do Pakistánu a odtud přes Frankfurt v Západním Německu odletěl se svou rodinou do USA. - Sověti prý už odvolali z Afghánistánu polovinu své tamní armády; druhá polovina má odejít do 15. února 1989. Spojené státy však naléhají na to, aby odtáhla už před koncem tohoto roku.

Varšava. — V týdnu od 16. srpna tisíce polských horníků v deseti velkých uhelných dolech ve Slezsku na jihu Polska zahájilo stávkou. Stávkující požadovali zvýšení mezd o 50 %, zlepšení pracovních podmínek a dovolení existence zakázané svobodné unie Solidarity. Vláda však prohlásila tuto stávkou za ilegální a zamítla požadavky stávkujících. Stávkujícím horníkům bylo pohroženo možným propuštěním z práce. V dalších dnech se k nim však přidali ze solidárnosti šoféři autobusů a pouličních drah v přístavu Štětíně, jakož i tamní přístavní dělníci.

Dne 19. srpna Lech Walesa, zakladatel Solidarity, řekl v Gdaňsku, že dělníci v tamních loděnicích jsou rovněž připraveni připojit se ke stávce horníků uhelných dolů ve Slezsku, protože jejich boj je spravedlivý. V pondělí 22. srpna pak několik set (z celkového počtu 10.000) dělníků Leninových loděnic v Gdaňsku začalo stávkovat.

New York. — Podobně jako meteorologové někdy musejí pozměnit své předpovědi o počasí podle změněných skutečností, tak i specialisté v národohospodářství musejí často měnit své předpovědi o ekonomické situaci v budoucnu podle nových okolností, které se dostavily v ekonomickém životě. Specialisté peněžních ústavů na Wall Street v New Yorku se nyní domnívají, že jak US národní ekonomie, tak i ekonomie ostatních pokročilých zemí, právě dosáhla svého vrcholu v normálním „ekonomickém cyklu“ a nastupuje do sestupné tendence. Současný „ekonomický cykl“ prý probíhá přesně podle teorie, předpokládané ve školních příručkách. Ve Spojených státech od roku 1982 až doposud, pokračovalo údobí „ekonomické expanse“, které se přiblížilo ke svému konci; proto ještě v první polovině roku 1988 byl v USA ekonomický vzrůst „solidní“, avšak v druhé polovině tohoto roku se tento vzrůst poněkud zpomalil, a v příštím roce je riziko, že také v jiných průmyslových zemích dojde ke „znatelnému“ zpomalení hospodářského rozvoje.“ Příznaky nastalého ekonomického zpomalení ve Spojených státech jsou už dnes viditelné: federální rezerva zvýšila svou úrokovou míru ve snaze předejít bezuzdé inflaci, opět se zvýšil schodek v US zahraničním obchodu - (v důsledku snížení exportu) - hodnota dolaru stoupá, a průmys-

lové podniky pomýšlejí buď na snížení mezd, nebo na propuštění z práce, aby jim nehrozilo nebezpečí úpadku. Zvýšením úrokové míry se nutně zpomalí ekonomický život; tím pak skončí údobí vysoké zaměstnanosti a nezaměstnanost začne opět stoupat. Jinak by pokračování vysoké zaměstnanosti přivodilo stále rychlejší zvyšování mezd a cen zboží; nakonec bychom prý měli dvojcifernou i trojcifernou inflaci, jako tomu je v Mexiku a také v některých jiných latinskoamerických zemích. Ekonomové z Wall Street předpovídají zpomalení ekonomického života na druhou polovinu tohoto roku a aspoň na první polovinu roku 1989. Dosud však nemohou říci s jistotou, zda toto zpomalení světové ekonomie nakonec nepřivede novou dočasnou hospodářskou krizi. Ekonomický život se zpomalí prý v každém případě, at' bude US prezidentem Bush či Dukakis, ale zvýšením daní by se zpomalil dříve, na delší dobu a sociální problémy USA by se stejně nevyřešily.

Stockholm. — Letos v létě vyhynuly v Severním a v Baltickém moři ve švédských, norských, dánských, holandských a západoněmeckých vodách všechny přítomné kolonie tuleňů - celkem asi 6.000 jedinců - na virusový zápal plic. Vědci se domnívají, že vinu na tom nese znečištění uvedených moří průmyslovými splašky a odpadky, které u těchto zvířat zničily tělesnou odolnost proti nemocím. Biologové jsou tímto zjevem velmi znepokojeni a konají studia pro jeho plné vysvětlení. Delegáti ze 14 zemí si v blízké budoucnosti mají ve Stockholmu vzájemně sdělit výsledky svých prací. Už dříve letos v létě průmyslové znečištění moří způsobilo silné rozmnožení toxických alg kolem švédského a norského pobřeží. Tyto algy pak znemožňují náležitý přísun kyslíku rybám a korýšům, čímž pak vymírají. Vědci už delší dobu varují vlády pobřežních zemí před znečišťováním moří, které průkazně způsobuje vyhynutí života v mořských vodách.

Atlanta. — US federální zdravotní autority jsou znepokojeny opětným stoupaním případů onemocnění na pohlavní nemoc příjice - syfilis. V jediném roce bylo v celé zemi hlášeno celkem 35.241 případů, což představovalo vzr-

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

ANSWERING

SERVICE

24 HOURS

☎ 387-7000

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

úst o celých 30 % v posledních dvou letech. Toto činí průměrně 14.6 případů na 100 tisíc lidí. Nejvíce případů onemocnění na syfilis bylo zjištěno u černochů a u lidí latinské rasy, kteří jsou „pohlavně nejvíce činní“; u černochů počet onemocnění na syfilis byl 145 případů na 100 tisíc u mužů a 22 na 100 tisíc u žen. U bělochů počet onemocnění byl 5.7 na 100 tisíc u mužů a 2.6 na 100 tisíc u žen. Ve všech těchto případech jde o Američany ve věkové hranici od 15 do 64 let. Zdravotní autority doporučují na ochranu proti nákaze touto nemocí nikoliv pohlavní zdrženlivost a manželskou věrnost, nýbrž poskytnutí více federálních peněz na kampaň pro užívání vhodných antikoncepčních prostředků. Lidé se prý totiž mylně domnívají, že užívání pilulek je zároveň chrání i proti pohlavním nemocím.

Czestochowa, Polsko. — Dne 15. srpna na svátek Nanebevzetí Panny Marie polský kardinál Jozef Glemp sloužil v mariánské poutní svatyni při klášteře Jasna Gora v Czestochowé slavnou mši svatou, na kterou se dostavilo jako obvykle asi 150,000 poutníků z různých částí Polska. Pozorovatelé si všimli toho, že oproti minulým letům varšavský arcibiskup ve svém kázání se ani slovem nezmínil o současných naléhavých sociálních a politických problémech v Polsku a neprošel ani slovo kritiky proti polské komunistické vládě. Rovněž se ani slovem nezmínil o unii Solidarita, ačkoliv na letošek připadá osmé výročí stávek, které vedly k založení této svobodné unie, i přesto, že mnozí přítomní poutníci drželi v rukou korouhve zakázané Solidarity. Kardinál Glemp ve své řeči pouze opakoval učení církve proti alkoholismu, závisti, o rodičovské odpovědnosti, o rodině, potratu, pornografii a sexuální nevázanosti. Také odsoudil praxi „oplodňování ve zkumavce“. Neví se, proč se kardinál letos rozhodl k této změně v tématu svého kázání; pouze se ví, že o tři dny dříve se setkal s gen. Wojciechem Jaruzelskim, s kterým mluvil o prostředcích jak urychlit ekonomické a politické reformy aniž se někdo z nich zmínil o možnosti nové vlny dělnických stávek.

Vatikán. — Podle zprávy z Vatikánu, papež Jan Pavel II. navštíví letos v září jihoafrické země Zimbabwe, Botswanu, Lesotho, Swaziland a Mozambik. Přitom se hodlá také setkat s marxistickými vládci Zimbabwe a Mozambiku. Za deset

dnů této své pastorační cesty navštíví celkem devět měst. Nenavštíví však Jižní Afriku, ačkoliv navštíví všechny sousední země. Podle mínění biskupa Wilfrida Napier-a z Kokstadu, předsedy Konference katolických biskupů Jižní Afriky, toto opomenutí sv. Otce je úmyslné a má být výmluvným znamením toho, že nesouhlasí s jihoafrickým systémem apartheidu.

Nairobi. — V malé středoafričské zemi Burundi, velké jako Maryland, s pěti miliony obyvatel, došlo v r. 1972 ke krvavým bojům mezi dvěma tamními hlavními kmeny, Tutsi a Hutu. Zatímco Hutové tvoří 85 % tamního obyvatelstva a Tutsiové pouze 15 %, vláda a armáda jsou výlučně v rukou vysokoštitých Tutsů, kteří jsou více civilizovaní než Hutové. V tom roce armáda Tutsiů pobila asi 10,000 Hutů. Nyní v týdnu začínajícím 14. srpna, došlo v Burundi z dosud neznámých důvodů opět k bojům mezi oběma sobě nepřátelskými kmeny. Prý byli vyvražděni obyvatelé dvou vesnic, Marangara a Ntega, a tisíce mrtvol Hutů plují ve vodách jezera Tanganyiky. Asi 7,000 Burund'ánů, z obou kmenů Tutsiů i Hutů, uprchlo před boji do sousední Burundi, která byla stejně jako Ruanda před 1. světovou válkou německou kolonií, a po 1. světové válce až do začátku 70 let, byla spravována Belgií pod názvem protektorát Rwanda - Urundi.

Islamabád. — Dne 17. srpna došlo k výbuchu v letadle, ve kterém letěli pakistánský diktátor generál Mohammed Zia ul-Haq, US velvyslanec v Pakistánu Arnold Raphael, US vojenský atašé brig. gen. Herbert Wassom a 25 předních Ziových vojenských poradců; letadlo se zřítilo a všech 37 osob na palubě přitom zahynulo. Připouští se, že šlo možná o sabotáž, za kterou by mohli nést zodpovědnost buď přímo Sověti, nebo pro-sovětská afghánská vláda. Věc se vyšetřuje s pomocí amerických odborníků. Gen. Zia, 64-letý, vládl v Pakistánu

posledních 11 let autokraticky, železnou rukou. Vládní moc uchoopil státním převratem v r. 1977. Tehdy sesadil velmi populární demokraticky zvoleného civilního ministerského předsedu Zulfikara Ali Bhutto, kterého pak v dubnu 1979 dal popravit oběšením, aby se ho zbavil jako svého velmi vlivného politického soupeře. Křivě jej obvinil z účasti na „přípravě vraždy“ svého jakéhosi vzdáleného příbuzného, Bhuttova politického odpůrce, který však nikdy zavražděn nebyl. Hned tehdy se už zdálo, že tyto zdánlivé Bhuttovy machinace orchestroval sám Zia. Kvůli této čistě politické Bhuttově vraždě byl pak Zia po dva roky mezinárodně pranýřován. Po sovětské invazi sousedního Afghánistánu mezinárodní společnost však na všechno zapomněla, když Zia ze strachu před Sověty projevil ochotu poskytovat vojenskou pomoc afghánským mohamedánským partyzánům proti sovětské okupaci. Zia se proto také stal „oblíbeným spojencem“ Reaganovy vlády, která mimo to, oceňovala jeho schopnost „udržovat pořádek, mír a stabilitu“ v této zemi se 104 miliony obyvatel. President Reagan proto při zprávě o tragické smrti svého „přítele“, projevil svůj „hluboký zármutek“. - Když se Zia v červenci 1977 zmocnil vlády, slíbil, že do 90 dnů odstoupí a nechá v Pakistánu zorganizovat svobodné volby. Tyto volby se však nikdy nekonaly; poznalo se, že Ziaův slib byl pouhým trikem pro překonání prvních potíží po státním převratě. Zia pak vládl diktátorsky; armádu měl plně ve svých rukou. Jeho ministry byli výlučně generálové, kteří mu byli plně podřízeni jako svému vojenskému veliteli. Zevně Zia ukazoval stále velmi vlídnou tvář; za ní se však prý skrýval lišák a bezohledný diktátor, podobný Stalinovi, který byl rozhodnut podržet si vládní moc za každou cenu. Na listopad 1988 rovněž slíbil „demokratické volby“, při kterých však mohli kandidovat na prezidenta pouze jednotlivci; politickým stranám nedovolil předložit ani své kandidáty. Politici

pozorovatelé se však jednohlasně domnívají, že i tyto volby by byly nakonec „odloženy“ do nekonečna. Také tento slib byl trikem pro překonání politických nesnází.

Po státním převratě v r. 1977 Zia ihned dal uvěznit nejen svého soka Bhutta, nýbrž i Bhuttovu dceru Benazir, její matku a tisíce Bhuttových přívrženců. Dcera i matka pak byly poslány do exilu. Když pak Zia byl plně u moci, dovolil návrat z exilu Benazir Bhuttové, která potom zorganizovala svou vlastní „lidovou stranu Pakistánu“, jež se stala mezi lidem velmi oblíbenou. Nyní si političtí pozorovatelé všimli toho, že lid na městských ulicích přijal zprávu o Ziově smrti s lhostejností - na rozdíl od masových protestních projevů ke kterým došlo spontánně při zprávě o oběšení jeho předchůdce Bhutta. Benazir Bhuttová se spokojila s prohlášením, že vůbec nelituje Ziovy smrti. Podle pakistánské ústavy se prozatímním presidentem Pakistánu po Ziovi stal předseda senátu Ghulam Ishaq Khan, který řekl, že Zia byl „vůdce, oblíbený u lidu“, a slíbil, že bude pokračovat v jeho politice. Listopadové volby se prý konat budou, ale neudal o nich žádné bližší podrobnosti. Znalci pakistánských poměrů ukazují na plnou jednotnost pakistánské armády a domnívají se, že Ziovým nástupcem se stane jiný generál, který bude sledovat politiku tvrdé vojenské diktatury jako jeho předchůdce. Žádná naděje prý není, že by armáda dovolila zvolení Benazir Bhuttové za prezidentku země, kdyby její politická strana při volbách zvítězila. I nyní prý

stejně zůstává velmi pochybné, zda se volby budou vůbec konat. Přátelské vztahy diktátora Zia s USA poněkud zchladly vloni, když bylo zjištěno, že proti všem slibům a všemu popírání Zia se skutečně pokoušel o sestrojení nukleárních bomb pro Pakistán. Mnozí US kongresníci potom žádali, aby byla zastavena ekonomická a vojenská výpomoc Pakistánu, která v přítomnosti ročně obnáší 611 milionů dolarů. President Reagan chce letos v říjnu podat před US kongresem svědectví o tom, že Pakistán žádné nukleární zbraně nevlastní a že je tedy oprávněn obdržet od USA i nyní další finanční výpomoc. Čeká se, že i po Ziově smrti budou přátelské vztahy mezi USA a Pakistánem pokračovat. Nová vláda bude nadále zprostředkovávat US vojenskou výpomoc afghánským partyzánům. Jak se dnes ví, tato americká pomoc byla hlavním důvodem toho, že Sověti v Afghánistánu své odpůrce neporazili a že se Sovětský svaz rozhodl odvolat z Afghánistánu svou okupační armádu. Dne 20. srpna se pak konal státní pohřeb generála Zia, při kterém státní tajemník George Shultz zastupoval presidenta Reagana. Shultz předtím, 19. srpna prohlásil novinářům: „President Zia si získal náš hluboký obdiv jako obhájce svobody a nezávislosti Pakistánu, a jako neoblomný šampion afghánské věci.“

Podle posledních zpráv se prý myslí, že načasovaná bomba byla skryta v koších s mangami, které byly přineseny na palubu letadla k občerstvení cestujících těsně před jeho startem. K výbuchu došlo jen několik okamžiků po vzletu letadla.

DO ČESKOSLOVENSKA v r. 1988

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga a New Yorku

5. a 16. září.

Každý zájezd je na 16, 23 anebo na 30 dní pobytu, který může být prodloužen až na 90 dní.

Ceny letenek jsou stejné jako minulý rok. Do Prahy a Bratislavy z Chicaga \$733.00 do konce května a po 15. září; po 1. červnu \$873. Z New Yorku \$623.00 a \$763. Velmi výhodné ceny letenek do Vídně - \$592.00 až \$682.00

Návštěvy příbuzných a známých z Československa vyřizujeme rychle a spolehlivě za nejlevnější ceny. Vyřizujeme zaslání peněžních darů na cestování pro čs. občany do USA a západních států. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZEX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům. Rovněž vyřizujeme zaslání balíků do Československa.

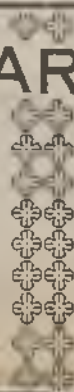
Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. ČERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

MINARIK'S BAKERY

Možno
objednat
telefonem:
laskavá
a rychlá
obsluha česky
i anglicky

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES

- Všechny pekařské a cukrářské výrobky
 - Evropské speciality
 - „Special Homemade“ cukroví
 - Velmi chutné máslové housky a štrúdl
- 5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLxmpic 2-2854

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 2. kola

Sparta - D. Streda 6:0
10.612 diváků v Praze vidělo pul tuctu branek. Přísná kontrola před vstupem na stadion, neurvalce na stadion nepustila.
Branky: Novák 2, Chovanec 2, Skuhřavý a Bílek.

Inter - Bohemians 1:4

3.184 diváků v Bratislavě vidělo hladké vítězství klokanů. Domáci Inter zklamal.

Branky: Belak 2, Chaloupka a Holota za Bohemians; K. Brezík za Inter.

Cheb - Nitra 0:2

3.515 diváků odcházelo domů zklamáno výkonem svých hráčů. Nitra hrála výborně, zvláště v první půli ve které docílila obě branky, které skórovali ve 27. min. Jež, 34. min Süttö.

Vitkovice - Hr. Králové 0:2

4.376 diváků vidělo dvě branky hostů, až ve druhém poločase. Brankář hostů Belínek chytil i pokutový kop.

Branky: 60. min. Filo, 90 min. Ringel.

Olomouc - Dukla 0:0

8.402 diváků vidělo hodně fotbalu, bohužel žádné branky. Olomoucký Drulák nebyl schopný docílit branky ani z penalty.

B. Bystrica - Plzeň 2:1

2.096 diváků vidělo slušný fotbal bez žlutých karet. Vojáci hráli pěkný fotbal a hosté z Plzně mohli poděkovat brankáři Lavičkoví, že odjžděli jen s jednobrankovou prohrou.

Branky dali: Balaž a Diňa za Bystricu; Homola za Plzeň.

Tabulka: Skore: Body:

1. SPARTA	6:0	3
2. HR. KRÁLOVÉ	3:1	3
3. TRNAVA	2:1	3
4. SLAVIA	4:2	2
5. OSTRAVA	5:3	2

6. VITKOVICE	4:3	2
7. BOHEMIANS	6:2	2
8. OLOMOUC	1:1	2
9. NITRA	3:4	2
10. CHEB	2:3	2
11. B. BYSTRICA	4:6	2
12. D. STREDA	2:7	2
13. SLOVAN	1:1	1
14. DUKLA	1:2	1
15. PLZEŇ	1:2	1
16. INTER	2:6	0

TENIS

Mistrovství USA neboli - US open

Již v pondělí bude zahájen jeden z největších tenisových turnajů světa, kterého se zúčastní všichni přední hráči světového žebříčku, jak v pánské, tak i v dámské soutěži.

Kdo se stane letos mistrem USA?

V dámské dvouhře je Steffi Graff velkým favoritem a jediné nějaké zranění by ji mohlo připravit o tento titul.

V pánské dvouhře je situace nejistá. Lendl je stále světový hráč č. 1, avšak za ním je mnoho dobrých tenistů, kteří se mohou postarat o nemilé překvapení.

Za dva týdny se dovíme komu praskly nervy - McEnroe!

Zprávy ze Sparty A.B.A. Chicago

Turnaj Gr. White

Minulou sobotu a neděli byl odehrán Gr. White turnaj za účasti 12 klubů, mezi nimiž byla také Sparta.

Mužstvo Sparty bylo zařazeno do první skupiny a dosáhlo následujících výsledků:
Sparta - Fortuna 0:0
Sparta - Kickers 3:0
Sparta - Wings 1:0
Sparta - Real 1:1
Sparta - Schwaben 0:1

Mužstvo Sparty hrálo poprvé s Dušanem Grigou, který před měsícem přijel do Ameriky.

Jeho fotbalové zkušenosti byly vidny již v prvních zápasech v dresu Sparty.

Dušan hrál naposledy v Československu za klub Slušovice z 1. národní ligy.

Turnaj Metro - Ligy tento víkend

Tento víkend 27. a 28. srpna připravila Metro - Liga svůj každoroční turnaj za účasti 12 klubů, jež byly rozděleny do dvou skupin.

Modrá skupina:

1. Sparta
2. Kickers
3. Vikings
4. Maroons
5. Bullets
6. Real F.C.

Červená skupina:

1. Eagles
2. Schwaben
3. U. Serbs
4. Liths
5. Fortuna
6. Wings

Program bude zahájen v sobotu v 1 hod. odpoledne a bude se hrát na dvou hřištích. Zápasy trvají 2krát 15 minut. Finále 2krát 20 minut.

Program Sparty
v sobotu: 2:10 vs. Kickers
3:20 vs. Vikings
5:05 vs. Real F.C.
v neděli: 1:00 vs. Bullets
3:55 vs. Maroons

PIKNIK SPARTY

zahradka č. 3

Upozorňujeme všechny zájemce, kteří plánují se zúčastnit spart'anského pikniku, že tento piknik se koná v neděli dne 28. srpna na zahradě č. 3.

Pro mnohé návštěvníky pikniku dáváme na vědomí, že zahrada čís. 3, se nachází na jižní straně 26. ulice, přibližně 500 metrů na západ od Des Plaines Ave. v North Riverside.

Přijďte podpořit Spartu, váš jediný český klub v Chicagu. Všichni krajané jsou vítáni. Přineste si s sebou něco k posazení.

Jarda Fajkus

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

Úspěšný Malečkův tenisový turnaj v New Yroku!

Letošního roku bylo více horka než vloni a předloni, ale turnaj se konal v Cedar Creek Parku - na jihu Long Islandu v krásném prostředí.

Přijely mezi nás také Ája Vrzáňová, která je stále činná, a Bohunka Šrámková, která doma se svým bratrem závodila v krasobruslení ve dvojicích a vyhráli Mistrovství republiky. Rovněž se na nás přijely podívat Věra Truhlářová, učitelka tělocviku a trenérka, která je členkou Svazu, a Jitka Volavková (býv. Horčíčková) nyní Illnerová, bývalá mistryně republiky v tenisu a učastnice „US Open“.

O turnaj se pečlivě starala Milada Z. Kubíková-Šťastná se členy své rodiny: neteř Olga, její otec a bratr Milady - Jarda Kubík.

Turnaj probíhal s únavou při velkém horku (dokonce Dr. Kirsch, Sr. měl srdeční potíže s tím vedrem). Účastnil se předseda Svazu Alex Čech se svým synem a dcerou, bratři Petr a Pavel Kutilové a mnozí, mnozí další...

Bylo rozdáno mnoho cen - k uctění památky našeho nejslavnějšího čs. tenisty Josefa Malečka - čestného předsedy Svazu čs. sportovců v zahraničí.

Jak se dovídáme z Washingtonského zpravodaje, na tenisovém turnaji Oxon Hill v Marylandu, dvouhru seniorů vyhrál Vlád'a Zikán z Baltimore, místopředseda Svazu. Rádi gratulujeme. Vedoucím turnaje byl Jiří Parma z Washingtonu. Díky mu!

„Tážete se jak se mám?“ píše Jára Kohout. „Tedy celkem se mám dobře - v mém letním místě v East Haddam na chatě. Až na to, že je móóóoc teplo!“

Vzpomínám právě na své velké výročí. Byl konec všesokolského sletu 1948. Zápotocký, jako předseda URO, měl divadlo Tyláček, ve kterém jsem byl uměleckým ředitelem. Napsal jsem hru „Na tom našem dvoře“, hrála se rok. Slet skončil a Zápotocký mne na hodinu vyhodil jen proto, že jsem nechtěl vstoupit do komunistické strany...

Jinak budu letos v říjnu jezdit

po městech v Kalifornii a celý listopad budu v Evropě courat po uprchlických lágrech. Letos budu poprvé ve Švédsku!“ (Příští rok bude Jára Kohout oslavovat svoji 85!)

Rádi Tě, Járo, pozvou všechny sportovní odbočky v Chicagu, New Yorku, Clevelandu a v Kanadě, abys oslavil „85“ u nich! - (Jára Kohout je člen výboru Svazu.) - Přejeme hodně zdravíčka!

Přijďte na letní výlet chicagské Sparty

V neděli 28. srpna bude zase veselo na pikniku v zahradě č. 3 National Grove v Riverside, IL. Budou se podávat výborné bramborové placky a hudba „Concertina“ bude vyhrávat! Pusťme se s chutí do podzimní sezony s naší chicagskou Spartou, které voláme: „Máme tě všichni, Sparto, rádi; my starší i ti mladí!“ Přijďme tě podpořit! Naber, Sparto, čerstvou páru, Sparto slavná, Sparto věčná.

zp

Odbočka ČSNRA „28. říjen“ pořádá 3. ročník tenisové soutěže

pod záštitou Mid-America Federal Savings & Loan Assn. Hugo Koranda - Honorary Chairman, Vlasta Snebergerová - Vice-President.

Bude se hrát v sobotu 10. září a v neděli 11. září opět na dvorcích Morton-West High School, Harlem a 24. ulice v Berwynu.

Zúčastnit se mohou krajané a exulanti československého původu.

Soutěžit se bude:

- 1) v pánské dvouhře
- 2) v dámské dvouhře
- 3) v pánské čtyřhře
- 4) v dámské čtyřhře
- 5) ve smíšené čtyřhře

Jednotlivcům, kteří mají zájem o kteroukoliv čtyřhru a nemají spoluhráče, bude partner přidělen při losování v klubovně Sparty A.B.A. na Čermákově třídě v Cicero ve středu dne 7. září v 7 P.M., kdy též končí lhůta přihlášek.

Zápisné je \$5.00 za jednotlivce, \$10.00 za dvojici.

Přihlášky přijímá:

Ota Karásek
2712 So. 58th Court
Cicero, IL 60650
☎ 656-9581

Zveme všechny činné hráčky a hráče v chicagské metropolitní oblasti k účasti na této soutěži.

Filmovat opět bude Pavel Vaněček.

Za odbočku 28. říjen Rozina Nehasilová, předsedkyně

Joseph Bárta, jednatel

SPARTA A.B.A. pořádá v neděli 28. srpna 1988

PIKNIK

V National Grove
Des Plaines Ave.

a

26. ulice North Riverside
zahradka č. 3

Sparta A.B.A. srdečně zve všechny přátele a známé.

Začátek v 11 hodin. K tanci a poslechu bude vyhrávat

hudba: CONCERTINA

OBČERSTVENÍ

Výborné bramborové placky!

Krajanská veřejnost v Chicagu a okolí vzpomněla 20. srpnového osudového výročí novodobé historie naší rodné země

Na neděli 21. srpna připadalo 20. výročí okupace Československa sovětskou armádou a vojsky Varšavského paktu.

Cím více se neblahé datum blížilo, tím více jsme byli myšlenkami v naší rodné zemi za mořem. Znova jsme v duchu prožívali zkázonosný 21. srpen 1968, jímž naděje vkládané do „Pražského jara“ byly zmařeny.

Následovalo pronásledování, zatýkání, nové útoky do zahraničí.

Nastala opět ponurá doba strachu a přetvářky.

Duchovní vůdcevé národa byli a jsou stále ještě šikano-vání, souzení, vyslýchání (Václav Havel, prof. Václav Černý, prof. Jan Patočka a jiní).

Ale i v této tísnivé atmosféře násilí vznikla „Charta 77“, akce Jazzové sekce, nová samizdatová vydání knih a v poslední době Lidových novin atd.

Oslavy tisíc stoletého výročí úmrtí sv. Metoděje na Velhradě se staly náboženskou národní manifestací. Totéž platí o letošní březnové mši svaté, sloužené v pražské katedrále sv. Víta, milovaným, odhodlaným kardinálem Tomáškem, k uctění Blahoslavené Anežky, o velikonočním setkání věřících v Bratislavě, které se snažila policie bezohledně potlačit, a o půl miliónu podpisů na tak zvané Petici moravských věřících.

Tak plynul čas po dlouhých dvacet let. Vojsko okupantů však dodnes je v naší rodné zemi a v boji za lidská práva pokračují odvážliví jednotlivci. Co bude však letošního 21. srpna? Dojde k nějakému uvolnění za doby Gorbačovovy gласnosti a perestrojky? Co se bude dít doma? To byly myšlenky, které nám v ony dny probíhaly hlavou.

Sledovali jsme zprávy amerického a světového tisku. Podle nich v Československu byl zdánlivý klid. Policejní orgány měly vše pod kontrolou. Sebelepší shromáždění či dokonce malá skupina lidí byla rozehnána, disidenti hlídáni a pod dohledem.

Před dvaceti lety jsme v USA demonstrovali, sbírali podpisy na petici, aby ruská vojska od-táhla z naší země. Po dvacet let jsme se snažili pokud bylo v našich silách a možnostech informovat americkou veřejnost. V blízkosti tragického srpnového výročí jsme každoročně psali senátorům a kongresníkům a připomínali jim osud našeho porobeného

národa a opět a znovu je žádali o zastání. Pomáhali jsme těm, kteří z domů odešli, a bylo-li to možné - i těm doma. Bylo to však dost? Nemělo se dělat něco jiného, anebo jinak? Znova jako v srpnu 1968 jsme prožívali pocit bezmocnosti. Dobrou vůli jsme tehdy měli a pořád máme - snahu pomoci též. Československo však je nadále okupované...

S těmito pocíty a úvahami v duši sešli jsme se v pátek večer ve škole T. G. Masaryka v Ciceru na „Pietním - vzpomínkovém večeru“, který na návrh jeho předsedy br. St. Bryma, pořádal chicagský oblastní výbor ČSNRA.

Večer byl zahájen americkou a naší státní hymnou. Obsahově závažný projev měl br. Karel Kríž. Vzpomněl srpnových událostí před dvaceti léty a jejich následků. Zdůraznil, že jen duchovní síla dopomůže našemu národu k opětovnému osvobození z dnešní jeho poroby. Jeho hodnotnou úvahu otiskujeme v dnešním čísle pro ty, kteří z doopravdy vážných důvodů se nemohli večera zúčastnit. Možná, že se náhodou dostane do rukou i těm, kteří po roce 48 a 68 přišli do exilu - jak tvrdili - z politických důvodů. V pátek na vzpomínkovém večeru jsme tam však postrádali mnohé z nich.

Br. Ilja Kovář pročitěně přednesl svou vlastní báseň „Naším okupantům“. Báseň byla již dříve několikrát otiskována a též přeložena do angličtiny.

Tajemník oblastního výboru br. Tony Jandáček z pásy přehrál pásmo písní a recitací, vztahujících se k 21. srpnu. Pásmo bylo podloženo vhodně volenými světelnými obrazy, pečlivě pořizovanými br. tajemníkem za pomoci Josefa Ryšavého ml. K pásmu bylo částečně použito i několika nahrávek Jarmily Smrčkové z jejího programu, vysílaného loňského srpna v čs. rozhlasovém programu „Spectrum“. Na ukončení byl promítnut dokumentární film „Seven days to remember.“

Pravidelné sobotní večerní bohoslužby u Panny Marie Svatohorské v Ciceru byly toho večera obětovány za naši porobenou rodnou zemi. Účastníci soustředěnou modlitbou vzpomněli dosud okupovaného, vzdáleného, ale našim srdcím stále tak blízkého domova a Otec Vojtěch ve svém kázání nám vděčně připomněl, jak jasně a viditelně dobrých

Bůh proměňuje u nás doma všechno to nespravedlivé zlo 40 let vlády bezbožníků v dobro upřímného obrácení zvláště mladých lidí a vyzval nás k vzájemné úctě, toleranci a k další vytrvalé modlitbě za naše doma.

V sobotu a v neděli večer „Grant Park Symphony Orchestra“ v Petrillo Music Shell za řízení dnes již světově známého, našeho Mistra Zdeňka Mácala, předvedla Smetanovu „Mou vlast“. Oba dva koncerty byly obecně vřele a nadšeně přijaty a jejich umělecké provedení vysoce oceněno a hodnoceno hudební kritikou. Mistr Mácal, který po srpnových událostech opustil Československo, si ve svobodném světě vydobyl světové jméno a významné postavení. Sobotní a nedělní podání Smetanova cyklu symfonických básní „Mé vlasti“ znovu toto jeho významné zařazení mezi světové dirigenty potvrdilo.

V programu koncertů byla vytištěna připomínka, že sovětskou okupací Československa 21. srpna 1968 bylo ukončeno „Pražské jaro“.

Na sobotní koncert vypravila „ČSA Fraternal“ tři autobusy našich krajanů.

V neděli večer Karlička Chrobáková a Veronika Trousilová, oblečené v národních krojích, odevzdaly jménem Československé národní rady americké a naší krajanské zdejší větve, Mistru Mácalovi kytici růží - s poděkováním za krásné provedení Smetanovy „Mé vlasti“ a významně úspěšné šíření naší hudby ve svobodném světě. Za krásný a citově hluboký zážitek sobotního a nedělního koncertu jsme Mistru Mácalovi z celého srdce upřímně vděční.

Prožitek poslechu Smetanovy „Mé vlasti“ upevnil naše přesvědčení, že Československo - krásná a kulturní země ve středu Evropy - bude opět jednou domovem pokojných, ohleduplných a v úctě a lásce snášenlivých obyvatel.

Při letošních společných setkáních, určených vzpomínce 21. srpna 1968, jsme si uvědomili, že je zapotřebí dále pokračovat ve vytrvalé, každodenní, drobné, někdy únavné, ale potřebné práci, aby tohoto cíle i s naší upřímnou pomocí a láskou bylo dosaženo.

**Projev Ing. Karla Kríže
na vzpomínkovém večeru 20. výročí
sovětské okupace Československa**

Před 20 lety vstoupila Rudá armáda vřele vojsk Varšavského paktu na území Československé republiky, aby zardousila demokratisační proces

Pražského jara. Jak bude historie hodnotit tyto události? Doufám, že neočekáváte ode mne politicko - historické hodnocení v tomto směru. Mohu vám jenom předložit pár svých myšlenek a myšlenek důležitějších autorů, které se nějak vztahují k tomuto výročí. Účelem mého vyprávění není pak domáhat se vašeho souhlasu, ale spíše vyprovokovat chod vašich vlastních myšlenek. Domnívám se totiž, že my potřebujeme nikoliv sterilní formální jednotu, ale více tolerance, respektu k slušně podaným protichůdným názorům. Neboť, jak je známo, „kde všichni stejně myslí, tam se toho moc nevymyslí.“

Výročí srpnové invase - podobně jako února 1948 a Mnichova 1938 - bývají příležitostmi, kdy si mezi sebou vyprávíme jak to bylo, kdo to zavinil a jak by to dopadlo úplně jinak, kdyby... Já v tom, chť nechtě, budu také asi pokračovat, ale aspoň na začátku půjdu na to z druhé strany; chci vám totiž ukázat, jak tyto události prožíval reprezentant z nepřátelského tábora, ano, přímý účastník okupační armády.

Tedy Viktor Suvorov, patrně pseudonym, plukovník Rudé armády, žijící nyní na svobodě v USA, napsal v roce 1981 knihu „Osvoboditelé“, v uvozovkách ovšem, pojednávající o životě v Rudé armádě. Jednu celou kapitolu věnuje obsazení Prahy, kde velel tankovému sboru. Mimo jiné v ní říká:

„Během krátkých zastávek, kdy vojáci prohlíželi výzbroj, my důstojníci jsme se shromažďovali v malých skupinách a sdíleli si své největší obavy. Nikdo neměl odvahu vyslovit tu otřesnou diagnosu, ale ta slova visela ve vzduchu: „Jsme svědky demoralisace vojska. Kéž by Češi začali střílet!“ V té době byli v našich oddílech důstojníci, veteráni z Maďarska z roku 1956. Sovětská armáda platila draze krví za „osvobození“ Maďarska. V Českos-

lovensku cena byla ještě vyšší. Nikdo z těchto maďarských veteránů nezažil nejpatrnější známky demoralisace ve svých oddílech v té době. První dny v Československu šlo vše hladce: házeli na nás rajčata, my stříleli do vzduchu. Pak se vše změnilo. Nevím zda to byla speciální taktika, či spontánní projev, ale lidé změnili k nám vztah stali se laskavější a to je přesně na co armáda nebyla připravena. Češi totiž hned poznali, že naprostá většina vojáků nevěděla, kde byli a proč tam byli. Zmírnění nepřátelského postoje protestujících Čechoslováků k našim prostým vojínům způsobilo v jejich myslích nedůvěru k oficiální moskevské propagandě. Zrodila se myšlenka, že ta „kontrarevoluce“ je něco kladného, něco co umožnilo vzrůst životní úrovně. Vojáci nemohli pochopit, proč tak nádherná země musí být silou stržena do chudoby, ve které my žili.“

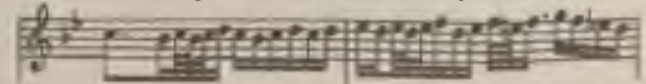
Tolik k nekonečným debatám, zda se Čechoslováci měli v srpnu bránit či nikoliv, tentokrát z úst bývalého nepřítel.

Ne, opravdu není správné vytýkat lidem, že se nebránili se zbraní v ruce, tak jako nyní hrdinní bojovníci za svobodu v Afghanistanu. Každý národ jako i jednotlivec vyrostl v jiném prostředí, za jiných podmínek, a tím byl vytvářen jeho charakter, jeho způsob života, způsoby akce a reakce, a není možné slepě kopírovat kdovíjak vznešené vzory. Živé pochodně Jana Palacha a Jana Zajíce jsou dle mne nejdramatičtější odvoláním se k mravním, duchovním oporám v boji s hrubou fyzickou převahou a nikoliv výzvou k ozbrojenému povstání. Oba Janové usilovali o vytvoření obranného valu občanské cti, který by okupanty a kolaboranty úplně isoloval. Jestliže nejsme ochotni zřít se třeba jen

(Dokončení na str. 12)

Prosíme, oznamte nám včas změnu své adresy

KRÁSNA ČESKA MUZIKA!!!!.. BEAUTIFUL CZECH TAPES!!!!

Two beautiful Czech tapes entitled "Classics from Czechoslovakia" and "Czech Christmas and Religious Favorites". With great music and beautiful voices, the "Classics" has songs such as Cerny Cikan, Do Lesicka, U Studanky. Also available is the "Religious" tape with beautiful hymns recalling the lovely songs sung at Czech Masses such as Tisickrat Pozdravujme, Poj'd Spasiteli, etc. Side Two has beautiful Christmas carols (koledy). Great gifts for birthdays, anniversaries, Mother's Day or Father's Day!! A total of 17 songs on each tape with lyrics included. Send \$8.50 plus \$1.50 postage and handling for each tape to East Bernard, Czech Singers, c/o Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, Texas 77435. Please specify which tape you want.

**Projev Ing. Karla Kríže
na vzpomínkovém večeru 20. výročí
sovětské okupace Československa**
(Pokračování ze str. 11)

své kariéry, materiálních výhod, pak tito citliví jedinci se cítí povinni položit své životy, aby zachránili tu delikátní rovnováhu na metafyzických váhách, rozhodujících o právech malých národů na existenci. S tím větší lítostí je třeba konstatovat, že 20 let „normalisace“ polámalo u nás ještě více páteří, a že hnutí Charty 77 je stále spolkem jen několika stovek odvážlivců.

Při této příležitosti je vhodné si ujasnit, že podobné zklamání nad chováním lidí v Čechách před více než 100 lety, za Bachovy - také - „normalisace“, uspíšilo smrt K. H. Borovského a nikoliv jeho exil v Brixenu. Brixenská legenda měla ukonejšit špatné svědomí našich předků. Byla to opět ta nešťastná zkratka na cestě k národnímu uvědomění a sebeurčení: pohodlná cesta dlážděná nenávistí k protivníku, místo obtížné cesty sebezdělaní, kterou K. Havlíček právě tak zdůrazňoval.

Dle mého názoru, události v roce 1968 tedy jen potvrdily pravdivost slov Fr. Palackého, která by jednou provždy měla definovat strategii malého národa. „Kdykoliv jsme v minulosti vítězili, stalo se to vždy silou ducha a nikoliv mocí fyzickou.“ Proč jsme tedy nezvítězili úplně a nezahnali demoralizovaná vojska zpět do ruských stepí? Vítězství v bitvách vedených zbraněmi ducha

nejsou nikdy snadná, rychlá, ale jejich plody jsou trvalejší, hodnotnější. Pohled'te sami: vždyť ty ideje demokratizačního procesu, které měly být rozdraceny tanky na pražských dlažbách, našly svou cestu dále a nyní pracují přímo v centru toho „imperia zla“. Christian Science Monitor nedávno napsal: „Reformní pokusy v Československu před dvaceti lety a dnešní v Moskvě, ač nejsou identická dvojčata, pocházejí z téže rodiny.“ Prostě, ale se sarkastickou věštbou, to vyjádřil starší vtíp z Československa: „Jaký je rozdíl mezi Dubčekem a Gorbačovem? Žádný, ale Gorbačov to ještě neví“.

Dubček, Gorbačov... naprosto není důležité dumat jak upřímně to Dubček myslel, či Gorbačov myslí; rozhodující bylo a je, jak lidé využili a využívají příležitosti vybojovat si více prostoru pro svobodnější život. Po této stránce můžeme být opravdu hrdi na to, jak naši lidé v roce 1968 byli schopni v poměrně krátké době odhalit spoustu zločinů a lži nepáchaných za 20 let vlády komunistickým režimem.

Pražské jaro by dosáhlo v tomto směru více, kdyby neztrácelo energii zbytečnými diskusemi na téma „věděli či nevěděli?“ Milan Kundera to lapidárně vyjádřil ve své knize „Nesnesitelná lehkost bytí“, označované kritiky za jednu z nejlepších novel 20. století, takto: „Tomáš - (hrdina novely) - si řekl: základní otázka není věděli, nebo nevěděli? Nýbrž: je člověk nevinný proto, že neví? Je hlupák na trůně zproštěn

jakékoliv odpovědnosti jen proto, že je hlupák? ...Oidipus nevěděl, že spí s vlastní matkou, a přesto, když pochopil o čem jde, necítil se nevinný. Nemohl snést pohled na neštěstí, jež způsobil svým nevěděním, a proto si vypíchal oči a odešel slepý z Théb. Tomáš slyšel křik komunistů, kteří obhajovali svou vnitřní čistotu a říkal si: vinou vaší neschopnosti tato země zaplatila možná na staletí svou svobodu, a vy křičíte, že se cítíte nevinni? Jak to, že se na to můžete dívat? Vidíte vůbec? Kdybyste měli zrak, museli byste si ho probodat a odejít z Théb!“

Člověk se neubrání, při jakémkoliv našem výročí, zpytování našeho národního charakteru a srovnávání s jinými národy. Při povrchním pohledu docházíme k pesimistickým závěrům, které národy však prodělaly tolik politických zvratů, kdy každý jednotlivec se musel projevit buď jako extrém: hrdina či kolaborant, anebo zůstat nečinný v beztvárné mase čekatelů „až jak to dopadne“? Nevěřím, že jsme horší než ti druzí, ale jak je vidět, malému národu uprostřed Evropy to na bezpečnou existenci ještě nestačí. Od nás Bůh, osud, okolnosti vyžadují více: být lepší! Proč? Je zbytečné se ptát. My prostě musíme charakterem, vzdělaností, podnikavostí usilovat o prvenství. To je náš dějinný úkol, ve kterém máme naději na úspěch jen při maximálním úsilí všech. Prostřednost, dostačující jiným, znamená pro nás zánik. Jak jíti po cestě obrody je uloženo nejenom v odkaze našich buditelů a T. G. Masaryka, ale i Tomáše Bat'i, Jana Patočky, Václava Havla a jiných tvůrčích osobností našich národů.

Není to vlastně paradoxní, mluvím-li já, naturalizovaný Američan, o úloze českého a slovenského národa k vám, většinou též Američanům? Ten paradox je opravdu jen zdánlivý - neb právě Amerika nám umožnila, abychom se mohli plně přihlásit ke svému původu, hledat svoji osobní a svých národů identitu. Vše co pomáhá k probuzení, k osvobození našich doma, prospívá i naší nové vlasti. Toto vše věděli naši předkové, krajané v Americe.

Když jsem byl letos v Praze, tu při prohlídce základních kamenů Národního divadla jsem si poprvé všiml jednoho s nápisem: „Co krev pije, moře nerozdvojí“, „Slovanská Lípa v Chicagu, Severní Amerika 1869.“

Kež každému z nás se podaří najít svou vlastní cestu, jak to projeviti činy!

**KONFERENCE O BEZPEČNOSTI A SPOLUPRÁCI
V EVROPĚ A ZÁPAS O SVOBODU V ČESKOSLOVENSKU**

(Projev amerického velvyslance Roberta Frowicka na banketu
22. května 1988 v hotelu Drake v Oak Brooku - při vzpomínkové
oslavě 70. jubilea Československé republiky a 70 let založení
Československé národní rady americké.)

Doktore Rozbořile, dámy a pánové, nežli se budu zabývat hlavním námětem svého projevu, dovoluji mi, abych několika slovy ocenil činnost Čs. národní rady americké. Tento druh práce a podpory umožňuje nám prosazovat soustavně zájmy Spojených států. Pro mne osobně a pro celou naši delegaci ve Vídni přínos Čs. národní rady americké znamenal velkou pomoc a povzbuzení v naší práci. Vaše činnost je velkou službou naší zemi.

Děkuji vám za udělení Masarykovy ceny. Jsem vysoce poctěn. Tomáš Masaryk zosobňuje jedinečné ideály, které mě motivovaly a motivují v mém povolání a v práci naší delegace při vídeňském následném zasedání Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě. Měl jsem to štěstí, že jsem měl možnost brát byt' i omezenou úlohu v zápase o svobodu a sebeurčení napříč Evropou. A při tom úsilí bylo Československo vždy středem mého myšlení.

Když jsem se ke svému velkému překvapení dověděl od Dr. Josefa Haška, že obdržím tuto cenu při vašem letošním sjezdu, začal jsem přemýšlet o tom, které zážitky v mé minulosti se spojily, aby mě dovedly až k dnešní slavnostní události. S vaším dovolením bych se o ně s vámi chtěl podílet - zejména pokud jde o zážitky spojené s Konferencí o bezpečnosti a spolupráci v Evropě.

Bylo mi sedm let, když v září roku 1937 zemřel Tomáš Masaryk, nepochybně jeden z největších státníků moderní Evropy. Žil jsem v Des Moines ve stejném domě, ve kterém jsem se narodil. Nevěděl jsem nic o jeho velkolepých životních úspěších, které jsou vám všem tak dobře známy. Ale vzpomínám si, že příští rok jsem slyšel o Československu mnoho v rozhlasových zprávách o mnichovské schůzce, při které Chamberlain a Daladier usmířovali ústupky Hitlera, a tak byla připravena půda pro útok nacistického Německa na Československo jako bezprostřední předehra druhé světové války. Jako dítě jsem pocíťoval hněv nad nacistickou nespravedlností, spojený se strachem a nejistotou z nadcházející války. Pamatuji si, jak

jsem sledoval týdenní zprávy Movietone o začátku vojny - v té době, jak tomu osud chtěl, jsem žil v Illinois, v zemi Lincoln, který zastával tytéž ideály, pro které Masaryk zápasil vší silou během I. světové války. Umínil jsem si tehdy, že „udělám něco“ proti takovým nespravedlnostem, až vyrostu.

Když válka skončila vítězstvím spojenců, byl jsem na střední škole v Indianě a vzpomínám si, jak jsme to všichni oslavovali na ulicích Evansville. Ale už před mým ukončením střední školy začala „studená válka“. Komunistické uchvácení moci v Praze v únoru 1948 se událo právě, když jsem maturoval. Při našem graduacním obřadu se ředitel školy Dr. Eifler zmínil o hrozivých nejistotách nového atomického věku, ale nabádal naši maturitní třídu, abychom měli sebedůvěru, určili si svůj cíl a soustředili se na to žít plným a hodnotným životem. Sotva jsem si tehdy mohl uvědomit, že budu citovat tuto moudrou radu o třicet let později při maturitním obřadu roku 1978 na Mezinárodní škole v Praze, jejíž správní radě jsem předsedal.

Během mých studijních let na universitě v Indianě jsem si nebyl jist, jaké povolání zvolit, až do posledního roku, kdy jsem se rozhodl, že se pokusím o diplomatickou dráhu. Po promoci jsem podléhal povinné vojenské službě a stal se letcem. Když jsem byl přidělen Atlantické divisi Vojenské dopravní služby, najednou jsem pravidelně létal do Evropy, která stále byla poznamenána spustošením z války.

Můj zájem o zahraniční záležitosti rostl, a tak jsem se vrátil na universitu v Indianě v letech 1956-57, abych ukončil studium jako přípravu k přijímacím zkouškám zahraniční služby. Mým univerzitním poradcem byl Václav Beneš, jehož strýc, prezident Beneš, nebyl přítomen při mnichovské schůzce, kde jeho země byla zrazena - jak předběhne vítě. Profesor Beneš mě učil základy posledního tisíciletí bouřlivých evropských dějin a vzbudil ve mně snahu stát se odborníkem v evropských politických záležitostech. Během onoho roku mě reakce na události v říjnu a listopadu 1956 v Budapešti a Polsku ještě více

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

utvrdily v předsevzetí nastoupit povolání, ve kterém bych doopravdy byl s to „něco udělat.“

Poté, co jsem odešel z univerzity v Indianě a strávil dva roky na Yale, podařilo se mi konečně projít přijímacími zkouškami zahraniční služby v roce 1960. Když jsem oznámil svému otci, podnikateli z amerického středního západu, že vstupuji do diplomatické služby, řekl: „To přece nemůžeš udělat. Vždyť nemáš žádné styky!“ Přesto jsem tam vstoupil s důvěrou, že dokáži se vypracovat. Moje první přidělení bylo do Montrealu jako místokonsul, kde shodou okolností můj nadřízený byl českého původu a jeho krásná moravská žena poprvé obrátila mou pozornost na to, že k bohatým přírodním zdrojům Československa patří i jeho krásné ženy. Během pobytu v Montrealu jsem se stal politickým přidělcem, čímž jsem zůstal dodnes.

Byl jsem nato přeložen do východní Evropy jako politický přidělelec v Bukurešti. V příštích několika letech jsem se soustředil na východoevropské záležitosti. V roce 1966 jsem byl pověřen přípravou zpráv o bukurešťské schůzce hlav států Varšavského paktu, která byla povzbuzením pro de Gaullovův koncept evropského uvolnění a pro sovětský návrh, původně předložený v roce 1954, na evropskou konferenci o bezpečnosti. Když přišel rok 1966, byl jsem znalcem východoevropských záležitostí ve State Departmentu. Byl jsem členem zvláštního výboru pro Československo, když Dubčekův krátkodobý pokus o socialismus s lidskou tvářičkou byl rozdrčen srpnovým vpádem vojenských sil SSSR a dalších států Varšavského paktu.

Rok nato jsem nastoupil pamětihodné čtyřleté přidělení do Paříže jako odborník na vztahy mezi Východem a Západem při našem tamějším velvyslanectví. Během jedné z mých prvních návštěv na Quai d'Orsay jsem měl rozhovor s Jacques Andreanim, vynikajícím francouzským diplomatem, o t.zv. Budapešťské výzvě Varšavského paktu, která vyvolala zvýšený zájem o svolání evropské konference o bezpečnosti. Pochybovali jsme slyšitelně o tom, jaký smysl by měla účast na takové konferenci jenom měsíc poté, co sovětské tanky udusily surově československý pokus nadýchat se v aspoň omezené míře vzduchu svobody. Ale v každém případě, v roce 1969 všechny klíčové vedoucí osoby na obou stranách politické linie, oddělující

svobodu od komunistické totality, byly tak či onak zataženy do jednání, která jsem nazval mnoho- a dvoustranné pokusy o uvolnění.

V oněch dnech jsem často byl pověřen v Paříži organizací návštěvy státního podtajemníka pro evropské záležitosti, když se Spojené státy a Francie domlouvaly, jak postupovat k mnohostrannosti uvolňovacího procesu. V roce 1972 a '73 bylo dohodnuto všemi účastníky, že by měly být zahájeny předběžné porady o Konferenci o bezpečnosti a spolupráci v Evropě (KBSE) a souběžných jednáních a Vzájemném a vyváženém snížení sil (VVSS). Československá tragédie roku 1968 inspirovala nás, kdo jsme se podíleli na tomto procesu, abychom trvali na tom, že při kterémkoli jednání KBSE musí být zahrnuta nejen sovětská agenda otázek evropské bezpečnosti, ale také přiměřená pozornost západním námitkám proti potlačování lidských práv a základních svobod v celé východní Evropě. Argumentovali jsme, že útlak vyvolává hlubokou nespokojenost, rostoucí hněv a nevyhnutelnou vratkost - jak se ukázalo v Jugoslávii v r. 1948, ve Východním Berlíně r. 1953, v Maďarsku a Polsku r. 1956, v Rumunsku r. 1964, a tak vyostřeně v Československu r. 1968.

Spojenci NATO trvali na tom, že podmínkou jejich účasti na KBSE je náprava situace v Berlíně, která byla výbušná od rozdělení tohoto města na začátku studené války. Když byl v říjnu 1971 podepsán Protokol čtyř mocností o Berlíně a když se zdálo, že východní politika Willyho Brandta úspěšně zlepšila vztah Západního Německa k jeho východním sousedům, začala se rýsovat tvářnost KBSE i VVSS. Uvolnění se stalo mnohostranným.

Z Paříže jsem byl jmenován vedoucím politického oddělení v sekci State Departmentu u NATO, kde mi byl přidělen úkol koordinovat celkový postoj Spojených států vůči KBSE. V téže době se stal státním tajemníkem Dr. Kissinger. Svou vedoucí úlohu soustředil na velkorysou „reálnopolitiku“ - vybudováním sítě vztahů se Sovětským svazem, aby předešel výbuchu nukleární války a celkově přesunul důraz ve vztazích mezi Východem a Západem od konfrontace k vyjednávání. Neméně proslulé bylo jeho navázání vztahů s Čínou a jeho osobní diplomacie na Středním východě.

Podle mého mínění se Dr. Kissinger necítil tak doma, když šlo o základy svobody a sebeurčení ve východní Evropě. Jako jeho výkonný úředník, který pro něho připravoval informační

přehledy o schůzích KBSE se zahraničním ministrem Gromykem a jinými, jsem toho otevřeně litoval. Zdálo se mi, že - jakkoliv brilantní byly jeho snahy o stabilisování podmínek pro mír - pro amerického státního tajemníka to nebylo dost. Byly to vlastnosti, které mu vysloužily přezdívku „Metternichissinger“. Jako výkonný úředník střední hodnosti v poli z amerického středozápadu jsem měl odlišný názor - názor, zakořeněný v Lincolnových ideálech. Soudil jsem, že naším úkolem bylo využít začátku sedmdesátých let k tomu, abychom vybudovali sovětské závazky, z kterých by se dlouhodobě vyvinula naděje na růst svobody a demokracie ve východní polovině Evropy. To byl instinkt středozápadního Američana, jak najít cestu k dosažení něčeho konstruktivního.

Jednání v Ženěvě nakonec vyústila v Helsinském závěrečném aktu z roku 1975. Byl jsem členem delegace presidenta Forda při pozoruhodné schůzce na nejvyšší úrovni v Helsinkách.

Po podepsání Závěrečného aktu pětatřiceti hlavami států ptali jsme se Dr. Kissingera, co o tom soudí. Svým hlubokým a zvucným hlasem pronesl tento úsudek: „Myslím, že to není tak špatné.“ To bylo to nejpěknější, co kdy o KBSP řekl.

Příští rok jsem dorazil do Prahy jako zástupce vedoucího mise amerického velvyslanectví. Bylo to jedinečné. Často jsem promýšlel znova, co mě naučil Václav Beneš. Náhodou jsem bydlel v sousedství jeho bývalého domu, kam bylo mezitím umístěno vyslanectví Iránu. V lednu 1977 se naše velvyslanectví dovědělo o vytvoření Charty 77 a ihned vyvinulo styky s různými intelektuály, kteří ji podporovali. Často jsem se scházel s autorem Jiřím Hanzelkou, čelným členem Charty 77, abych věděl, co nového se děje v zápase o větší svobodu projevu. V duchu staletých husitských nálad v Praze upírali členové Charty 77 svou pozornost na bělehradské následné zasedání KBSE, které mělo být zahájeno v r. 1966.

(Dokončení v příštím čísle,

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

MEALMAKERS
6714 W. Cermak Berwyn
“Only Mama Cooks Better”
Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods
- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Speciality Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

...Delivery, Ser. ice. 484-2711 Why Cook? Call Us

ZAVÍTÁTE-LI DO CHICAGA

naopomeňte navštívit náš obchod a prohlédnouti si bohatý sklad importovaného zboží.

Jako nové věci z keramiky máme:

15" talíř s nápisem „Věrné milování“ a Mařenka a Jeník. Také talíř s nápisem „Ej od Buchlova větr věje“ a nevěsta a družičky.

Čutory 8" - \$47.50; 4" - \$17.50.

Soubor 5 muzikantů - \$65.00.

Mísa na buchty s držáky 10" - \$48.50.

Velký výběr váz a talířů různých velikostí a vzorů.

Mlýnky na maso č.5 - \$28.50, č.8 - \$30.50, č.10 - \$34.50

Mlýnek na mák \$29.75

Struhadla na housku - menší \$9.75, větší \$16.50

Kráječ knedlíků \$9.50 - Strojek na halušky \$14.50

Formičky na ořechy - 50 za \$8.50

Pracny 35¢ za kus. Mák \$1.89 lb. Kmin \$1.89 lb.

Vanilkový cukr 5 balíčků za \$1.85

Automapa Československa \$3.25

Autoatlas Československa \$6.50

Hais: Anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník \$6.50

Trnka: Česko-anglický a anglicko-český kapesní slovník \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5.00 - \$1.50. Od \$5.00 do \$25.00 - \$2.50

Od \$26.00 do \$50.00 - \$5.00. Od 51.00 do \$100.00 - \$7.50

Od \$100.00 výše - \$10.00

VIDEO KAZETY - pište si o seznam

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00 poslali o 7¢ více na státní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa - vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER, Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Letní Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
hodiny: V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

TV PORTRAYS A WORLD THAT ISN'T

By J. Landis Fleming

The foundation stones of peace, happiness and fulfillment in life are the precious qualities of gentleness, compassion, moderation, consideration, reason and love. These are the qualities we would like our children to have, but unfortunately they appear fast being driven from the vocabulary and scratched from the list of virtues by the overplayed, unrealistic view of the world presented by much of the TV and movie fare.

These media appear to preach the doctrine that happiness consists of being young and sexy and drinking this or that beer, that being married is a drag and that work is a bore. This is the new philosophy we are confronted with on all sides.

It implies that respect is outmoded, and violence is glorified as the solution of basic problems. Courage is too often equated with the willingness to use violence. Too rarely is violence depicted as illegal or socially unacceptable.

The wonder is that most of today's young people are as well-behaved as they are, given this contrast make-believe day and night on the tube and screen.

Historian Arthur Schlesinger created the term „televiolence”. He contends that it does more than condition emotion and behavior and says too often it is producing a new breed a strange, calloused breed whose emotions of pity and compassion are blunted.

This sort of thing, done to excess, impoverishes the human spirit. The young viewer, in particular, tends to become dehumanized and desensitized. He satisfies a desire to witness violence without guilt. He is gradually conditioned to a mentality of fascinated inaction.

The roots of much of our crime, especially in the young, can undoubtedly be traced, in some measure at least, to endless hours of passive exposure to false and degrading models of human life and behavior.

PŘEKLÁDÁM

z češtiny a slovenštiny legální osobní a školní doklady, které mohou zároveň notářsky ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ

P. O. Box 176

Riverside, IL. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

NINA SVOBODOVÁ

Božího Dívčího oka

(Pokračování z min. čísla)

Františka mluví upřímně, zaníceně a každým slovem se snaží znovu a znovu dokázat nejen Žofii, ale celému světu, že ona, Františka Hodanová, svobodná matka čtyřletého Františka Filipa, od nikoho nic nepotřebuje a že s pomocí boží uživí sebe i dítě, v budoucnu právě tak jako dnes. Žofie hledí na její pěknou, pravidelnou tvář. Františčinu přibledlost ustupuje v té chvíli živému ruměnci a srdce ženy, která téměř od počátku svého manželství nebyla ničím jiným než vdovou, roste a šíří se hřejivým pocitem lásky. Vidí a cítí v té mladé ženě dceru i sestru - a chlapce? V tom jako by Žofie Salačová držela na ruce syna i vnuka, kterých se jí nikdy nedostalo. A zvyklá jednat vždy rozhodně a přímo, spíš po mužsku než po žensku, řekne svým rázným hlasem, nepřipouštějícím námitek ani odmluv:

„Ano, zdraví a práce, to je hlavní, zač člověk může a má Pána Boha prosit, to je také moje řeč, Františko, vy s vašimi rukama a s vaší hlavou se ve světě neztratíte, to člověk pozná na první pohled. Nu, a kdyby se stalo, že byste třeba někdy něco potřebovala pro dítě nebo pro sebe, tak vám kromě té hodné panny komorné také od srdce ráda pomůže stará Žofie z Podskalí.“

Františka děkuje, tiskne Žofii ruku upřímně a uctivě, ale omlouvá se, že musí ještě na dvůr, aby se s tím dřívím dostala včas domů, něco si vezme hned do košíku, pro ostatní dojde s nůši nebo si někde u nich v sousedství vypůjčí vozík. A Žofie ji rázně přeruší:

„Nikam neběhejte, to už je všechno zařízeno, Vojtěch sám těch pár polínek přiveze zítra až k vám domů. Raději si ještě sedněte a pěkně mně povězte, co a jak pan Filip, myslím, zdali vám na hocha něco dal. Víte, má milá, ono takové ptaní a odpovídání je věc po čertech trpká, ale snad na mně vidíte, že to, co říkám, je jen k dobru vašemu a k dobru tady toho chlapce.“

Františka poděkuje za dříví, poněkud se ostýchá, že paní Žofii působí tolik starostí, ale Žofie to odbude jen máchnutím ruky. Pan Filip sice dobře ví o existenci mladého Františka Filipa, vykládá potom Františka, ale dosud se ani jediným slůvkem nepřihlásil ani k ní, ani k chlapci. Byl, pravda, v té době na zkušené, ale přece jen . . . Neodpoví. Červeň, která zalila její víčka, hovoří za slova.

„Tak vám ještě pro chlapce nedal ani groš, vidíte, dceruško?“

Františka prudce zavrtí hlavou. Ne, Františka Hodanová nedostala od Filipa Langweilera ani zlámanou grešli, tehdy, v roce jednaosmdesátém, odjel pan Filip na zkušenou tak rychle, jako by mu hlava hořela. Poblýl ve světě čtyři léta, aniž jí byl dal jen slůvkem o sobě vědět, a když se teď vrátil do Prahy, Františka mu již do cesty nevstoupila. Přesvědčila se, zač stojí jeho sliby, a nepůjde si k němu pro nové lži, urážky a posměch, ani ona, ani její dítě. Také od něho nechce ani krejcar, nemá díky Bohu, zapotřebí, aby se musila o cokoli doprošovat člověka, který o ní nechce vědět, přece však dnes, když šla do ohrady, tak myslila - nu, paní Žofii se může světit - tedy myslila, že by přece jen ráda uviděla zdejší pannu dceru. Lidé totiž říkají, že panna dcera od „Božího oka“ má známost s Filipem a ona, Františka . . .

Nedokončila. Ani nemohla. Stud, bolest a lítost jí uchvátily za hrdlo a držely jí v pevném sevření. Na tváři se střídala silná bolest s temnou červení, v očích pály horké slzy.

Žofie položila tvrdé, upracované prsty na ruku mladé ženy. „Buďte klidná, Františko. Naše Tereza si Filipa nevezme, na to se můžete spolehnout. Konečně, sama uvidíte, jste sice dnes u „Božího oka“ poprvé, ale rozhodně ne naposledy.“

A když se Františka Hodanová strojí k odchodu a když se spolu se synkem srdečně raduje z velkého kornoutu výslužky i z dvou lesklých tereziánských dvacetníků, které Žofie vtiskla do ruky chlapci, potřese jí Žofie rázně rukou a zve, aby ji se synkem přišla hodně brzy navštívit, nejlépe hned po neděli,

dokud je pečivo ještě čerstvé, aby Františkovi chutnalo. Tak ať jsou oba zatím spánembohem a na modré pondělí je určitě Žofie čeká, bude se těšit.

Vyprovází svou návštěvu přes dvůr, postojí ještě chvíli v bráně, sledujíc štíhlou postavu mladé ženy ve vlněném šátku a v bílém, škrobeném čepečku, i malou postavičku chlapce, cupitajícího vedle matky a snažícího se, aby svůj drobný krok přizpůsobil kroku matčinu.

Stála tak chvíli, opírajíc zraky do šera, které začínalo padat do koutů ohrady. Nato zvedla ruku k čelu, přešla upracovanou dlaní spánky, uhladila vlasy pod čepec a vrátila se do domu krokem pomalejším než mívala jindy v obyčeji.

Toho večera jako by Žofie při kuchyňské besedě ani nebylo.

Ačkoli se jindy ráda účastnila hovoru, seděla dnes u kamen nejen beze slova, ale téměř i bez hnutí, celá zahloubána v myšlenky nevěšela si ani dotazů ani poznámek besedníků a besednic. Jen na mírné a účastné Terezino „Copak se dnes stalo, Žofinko?“ odpověděla větou právě tak krátkou, jako překvapivou. „Jen počkej, děvče, zítra, uvidíme obě . . .“ Pohled, který provázal ta slova, byl tak výmluvný, že se Tereza neodvážila naléhat ani kratičkým slůvkem.

Druhého dne brzy odpoledne vyšla Žofie Salačová z domu U Božího oka. Byla zahalena v podobný teplý, vlněný šátek, jako včera Františka Hodanová, na hustých vlasech třpytila se zamodralá běl čepečku, zdobeného fialovou stuhou, a na ruce se jí houpal pletený nákupní košík. Rychlým, rázným krokem přeměřila Podskalí, Moráň i Dobytčí trh a vystoupila do kupeckého krámu na počátku Ječné ulice, nad jehož vchodem se pestřil závěs z citrónů a pomerančů.

V krámě nebylo v této hodině tolik kupujících, jako bývalo ráno a v hodinách dopoledních. U pultu s vahami obsluhoval hovorný kupecký mládenec mladší úřednickou paní, zatímco druhý s pomocí dvou učňů třídil a balil v pozadí krámu nějaké nové zboží. Pan Filip ve skořicovém fráčku s drobně květovanou vestou, načesaný a silně napudrovaný, stál ve dveřích do malé písárny za krámem, pohrával si stříbrným lorňonem a pozoroval a řídil práci svých příručí.

Na Žofin hlasitý pozdrav zvedl hlavu, a když poznal hospodyně od Božího oka, vlídně ji přivítal. V jeho povaze ležela okázalost, a proto byl i k Žofii okázale zdvořilý, snažil se jí, sobě i každému dokázat, jak si váží toho, kdo přichází od „Božího oka“.

„Pěkně vítám, paní hospodyně od „Božího oka“! Čímpak smíme posloužit?“ hlaholil Filip cukrovaným tenorem, když se dověděl, že by s ním Žofie ráda mluvila o samotě, ihned úslužně otvíral dveře písárny.

Žofie na něj pátravě pohlédla. V první chvíli jí bylo téměř líto hezkého nastrojeného panáčka, který tolik dbá o vše, co se třeba jen zdaleka týká Žofina miláčka - Terezy Danešové. Připomene si však včerejší den, mladou ženu s dítětem, jehož tvář je věrným zrcadlem Filipovy podoby, a jediná lítost, kterou v této chvíli její srdce pocítí, je lítost nad Františkou Hodanovou a nad tím roztomilým chlapcem.

Langweiler pobízí Žofii do písárny a usmívá se úsměvem šviháka, očekává vzkaz od „Božího oka“. Vždyť se nedočkavě těší na neděli, má pro slečnu Terezu překvapení a doufá, že se jí bude určitě líbit a že se mu za ně dostane pochvaly. Rád by je paní Žofii prozradil, velice si jí váží, ví dobře, koho v ní vážená rodina Danešova má, ale nemůže ani zde udělat výjimku. Překvapení je překvapení a slečna Tereza musí být první, která je spatří.

Žofie pokývne hlavou. „O překvapení z jejich strany, pane Langweilere, už Tereza ví. Abych jim to řekla upřímně a krátce - tak vlastně ani tolik překvapena nebyla. Proto jsem také tady, abych vyřídila, že se v neděli nemusejí do Podskalí namáhat.“

Řekne to vše jako jedinou větou, svým polomužským způsobem, užívá při tom onikání, ačkoli jindy každému vyká, bez ohledu na „opičení“, jak pohrdlivě nazývá jiné druhy oslovení než tykání a vykání.

Filip na ni vyvalí oči. Neví, má-li věřit vlastním uším. V první chvíli ho napadne, zdali ta baba netřeští, má-li vůbec rozum pohromadě. Takovým způsobem s ním, Filipem Langweilerem, dosud nikdo nemluvil. Přece jen se však opanuje, člověk nikdy neví, a když jde o hezkou a ne chudou nevěstu, musí se podvolit lečjakému ženskému rozmaru.

Proto jen sladkokysele vyhrkne, co to paní hospodyně povídá, o tom překvapení pro slečnu Terezu přece dosud nikdo nemůže vědět, a zdali ho snad někdo pomluvil a očernil, proto se přece ještě nemusí návštěva odkládat, všechno na světě se vysvětlí a on, Filip, tedy nechápe, proč . . .

Žofíny temné oči se vbodly do mladíkovy tváře.

„Tak tedy dobře, pane Langweilere, tak snad nám taky vysvětlej, jak to přijde, že se nejen nestarají, zdali má jejich bývalá milá dát co do úst, ale že se také ještě slůvkem nezeptali po tom, zdali má co jíst jejich synáček. Ten malý Filípek je pohledný chlapec, nemuseli by se stydět ani za něho, ani za jeho mámu.“

Langweiler vyskočí od stolu. Tváře mu zahoří, ústa se otevrou dokořán a pan Filip, zapomínaje na všechnu ušlechtilost, dá se do křiku, co je to za drzost tvrdit něco takového, on kucepeký a měšťanský syn, který viděl svět, není zde od toho, aby si z něho někdo tropil žerty, a také není zvyklý, aby mu služby vykládaly babské rozumy. Nestrpí, aby mu kdokoli takovým hanebným způsobem utrhal na cti, a odváží-li se přece nějaká drzá poběhlíce brát jeho jméno nadarmo, tak on to dokáže jí i tomu jejímu bastardovi . . .

Nedořekl. Žofie rázně vstala.

„Křičet si můžou, co chtějí, na to stejně nikdo nic nedá a nelekne se. Pro mě jsou ničemný hejsek bez svědomí, tak jáká s nimi řeč. Ostatně, co mám ještě říci, to povím jejich pan-tátovi - tam to bude víc na místě.“

(Pokračování příště)

Helsinská komise k 20. výročí sovětské invaze a okupace Československa

Poslanec Steny H. Hoyer, předseda Helsinské komise - (Commission on Security and Cooperation in Europe) - vydal dne 19. srpna 1988 jménem Komise prohlášení k 20. výročí sovětské invaze a okupace Československa. Prohlášení zní:

„On the Twentieth anniversary of the Soviet invasion of Czechoslovakia“

Twenty years ago this week, the Soviet Union, aided by Warsaw Pact troops from Bulgaria, East Germany, Hungary and Poland, invaded Czechoslovakia and put an abrupt end to what has become known to history as „the Prague Spring“. The Prague Spring begun in April of that year, was a movement to humanize the repressive communist system as it had developed in Czechoslovakia. Led by Alexander Dubček, the movement never challenged the fundamental tenets of Marxism and never questioned Czechoslovak loyalty to the Soviet Union or to the Warsaw Pact military alliance. Rather, the movement's leaders merely hoped to create a socialist democracy which could guarantee the observance of fundamental human rights, in short, „socialism with a human face.“

Attempts to create an independent judiciary, to introduce multiple-choice, secret-ballot elections, and to distance the Communist Party from the operations of the government, proved to be too much for the Brezhnev leadership then in power in the Kremlin. On the night of August 20th and in the early of the 21st, the Prague Spring met a premature death and the „Brezhnev Doctrine“ of limited sovereignty was born. Since then, the leadership of Czechoslovakia has followed a path of so-called „normalization“, according to which all elements of social and political life are tightly controlled by the ruling authorities.

Over these two decades, too little has changed in Czechoslovakia. Those, who were associated with the Dubček reforms, particularly members of the intelligentsia, and even former Communist Party members, still face persecution for the activities they undertook in 1968. Many of them are still assigned to menial jobs unrelated to their professional training. Their burden is passed onto a new generation, as even the chil-

dren of those involved in the Prague Spring face unwarranted prejudice as they attempt to move up academic and professional ladders. The grimmest reminder of the absence of change is the continued presence of Soviet troops on Czechoslovak soil twenty years after the invasion: approximately 80,000 Soviet soldiers continue to be garrisoned in a country, not much bigger than the state of New York.

The withdrawal of Soviet troops and an unequivocal renunciation of the Brezhnev Doctrine by the current Soviet leadership, are long overdue. While there have been hints during the past twelve months that Secretary General Gorbachov no longer stands by the Brezhnev Doctrine, as yet there has been no clear out renunciation of the theory used to justify the wrongful and illegal invasion of the sovereign Czechoslovak State. As Chairman of the Helsinki Commission, I join others in remembering this anniversary of the Soviet-led invasion and urge an immediate withdrawal of Soviet troops from Czechoslovakia...“

Další zprávy z Washingtonu

V souvislosti s 20. výročí sovětské invaze a okupace Československa rozdávali členové místní odbočky ČSNRA a další členové československé obce ve Washingtoně ve dnech 18., 19., 20. a 21. srpna v různých částech Washingtonu letáky, připomínající toto výročí. Na výročí invaze a okupace Československa byly také upozorněny všechny místní sdělovací prostředky. Další zprávy přineseme v příštím čísle Hlasu národa.

-afa-

A LEOPARD DOESN'T CHANGE ITS SPOTS

Nor do Sandinistas, Soviets or other Marxists. On July 12, after large street demonstrations by dissatisfied citizens, Ortega's bullies took to the streets with tear gas, billy clubs and guns and put a stop to peaceful protests in Nicaragua.

On the same day, the only independent newspaper and the Catholic radio station were closed down.

Ortega promised freedom while inducing the U.S. Congress to cut off aid to the freedom fighters. As soon as a group of citizens began exercising a bit of that freedom, the hammer pounded it and the cycle cut it off.

Leopards and communists do not change spots. That is why thoughtful citizens will not look with glee over Ortega's promises, over Glasnost, Perestrojka, or the General Secretary's smile. How could we, with communist expansionism openly going on in Africa, Latin America, Afghanistan and the whole Pacific Basin, all supported by the USSR or Communist China?

Let us see a change in both public policy and public action, like removing nearly a half million troops from East Germany, 65,000 Hungary, 45,000 plus Cubans from Angola, then guarantee to those nations along with Soviet and Chinese citizens the right to worship, print, speak and assemble peaceably.

Then we will be able to actually count the spots, rather than hoping they will go away if we look the other way.

Challenge in the Air M. A. LISKUTIN

More than 500 Czech airmen lost their lives while serving with the RAF, yet the role that they played is little known today and the stormy years from 1938-48 have not been adequately recorded by Czech aviators.

With the publication of M. A. Liškutin's book CHALLENGE IN THE AIR, however, the story of the Czech airmen is at last fully told. During this dangerous and significant era, from the threshold of World War II, to the beginnings of the cold war, the author served with the French air force and then with the RAF, flying spitfires and taking part in the Dieppe operation and in dive bombing sorties.

Liškutin's memoirs, however are not confined to breath-taking descriptions of flying accidents and narrow escapes. He also paints a vivid picture of air

force life, unveiling the secret of the motivation which made him and his colleagues decide to fight Nazism and recapture the life and times in which he lived.

Miroslav Antonín Liškutin was born in Moravia, Czechoslovakia and after completing an engineering apprenticeship began flying training with the Brno Aeroclub in 1937. In 1945 he was forced to leave Czechoslovakia for the second time and returned to Britain and the RAF, where he held a wide variety of posts. In 1962, he became a flying instructor at the Civilian College of Air Training and then at the Zambia Air Services Training Institute, where he was Deputy Principal. He remained in Zambia until 1979 and now lives in Fareham, Hampshire. (Imprint: William Kimber Publication Date: 15 August 1988 Price: £13.95 Hardback)

Available at:
STERLING PUBLISHING CO. INC
2 PARK AVENUE
NEW YORK, NY 10016
Phone: (212) 532 - 7160
Also:
PAUL GUDETTE BOOK-SELLERS
1310 NORTH ALVERNON
TUCSON, ARIZONA 85712

Take stock in America.

Česká síň Karlín
ST. WENCESLAUS DAY PARTY
Mary Krakora and Rose Kuni
Wednesday, October 5, 1988
Duck - Dumplings from 6:00 P.M.
(Pork of Ordered Ahead)
Music By Emil Hronek's Karlín Brass
Donation: \$8.00

CESKA SIN KARLIN
&
KARLIN CLUB
5304 FLEET AVENUE
LUAU!!

Friday, September 9, 1988

Buffet 7:00 P.M.

Music by JOE BENO from 7:30 P.M.

DRESS: HAWAII-STYLE!

PRIZES FOR MOST ORIGINAL

Donation \$8:00

VOICE OF THE NATION

Na světě prý dosud žilo asi 80 bilionů lidí

Francouzský odborník v demografii - (t.j. ve vědeckém studiu obyvatelstva) - Jean-Bourgeois Pichat - se pokusil podle nejnovějších metod odhadnout, kolik asi obyvatel celkem už žilo na naší zeměkouli, od prvních lidí až dodnes. Metody jeho odhadů jsou příliš složité, než abychom je zde analysovali.

Dnes žije ve světě asi 5 bilionů lidí; podle Pichata jich až dosud na světě žilo celkem asi 80 bilionů (miliard). V dějinách lidstva různé vynálezy způsobily porůznu zlepšení jeho životních podmínek a poskytly více potravin, takže lidstvo se pak rychleji rozmnožovalo. Prvním velkým mezníkem v dějinách lidstva bylo objevení ohně, a to asi 40 tisíc let před Kristem. Od vzniku lidstva až do doby užívání ohně, žilo na světě celkem - (stále podle mínění francouzského vědce) - ne více než 600 milionů lidí. Kolem roku 10 tisíc před Kristem pak byly objeveny účinnější lovecké zbraně; v paleolitické době - (mezi 40,000 a 10,000 let před Kristem) - prý žily na světě postupně celkem

asi 4 biliony lidí. V neolitické době, která potom následovala (10,000 až 5,000 před Kristem) - lidstvo učinilo velmi důležitý objev zemědělství a chovu dobytka; v těch pěti tisících letech se vystřídalo na zemi celkem asi 10 bilionů lidí, protože bylo více potravin. Od roku 5,000 před Kristem až do Kristovy doby žilo na světě asi 29 bilionů lidí; od začátku dovršení lidského tvora až do Kristovy doby žilo tedy na světě ve všech dobách celkem asi 43.6 bilionu lidí.

V prvním tisíciletí křesťanské éry žilo na světě 9 bilionů lidí; v dalších 700 letech - (do této doby spadá na západě rozvoj měst a řemesel) - žilo 12 bilionů lidí; od 18. století, kdy na západě lidstvo vešlo do doby začáteční průmyslové výroby a technického rozvoje, s lepší hygienou se pak počet obyvatelstva zvyšoval rychleji než kdy jindy předtím. Jen v samotném 18. století žilo na světě 3.3 bilionu lidí, v 19. století už 4.6 bilionu lidí a ve 20. století až dosud 7.9 bilionu lidí.

Pichat pak ještě říká, že kdyby ode dneška všude na světě se plodnost žen, schopných mít děti, udržovala na úrovni plodnosti žen v dnešním

Západním Německu, kde plodnost je pouze 1.3 děti na ženu, pak by kolem roku 2,400 lidstvo úplně vymřelo. Do té doby by na světě žilo od „začátku vzniku“ lidských tvorů asi 100 bilionů lidí. Odborníci ze Spojených národů však optimisticky myslí, že k vymření lidstva nedojde. Spíše se prý počet světového obyvatelstva nakonec ustálí, a to asi v poslední čtvrtině 21. století. Tehdy bude na světě žít asi 10 až 12 bilionů (miliard) lidí, tento počet se pak bude udržovat. V té době se bude na světě každoročně rodit asi 130 milionů dětí a průměrná délka lidského života se ustálí na 80 až 90 letech.

K tomu je dobře přidat ještě dvě důležité připomínky: 1) Už jen pouhých 88 let našeho pokrokového 20. století nás stačí přesvědčit o tom, že se zlepšováním výživy, životních podmínek a s rychlým rozmachem moderní civilizace na základě úžasných objevů, technických znalostí, vynálezů, lékařského pokroku a všeobecné hygieny se ještě zároveň nutně nezlepšila kvalita lidských charakterů a neprohloubila v lidech moudrost s mravností. Chce se skoro zdát, že je tomu právě naopak. Určitě ještě nikdy nedošlo v žádném století lidských dějin k tak rychlému civilizačnímu pokroku zásluhou vědy a techniky, jako se to podařilo udělat lidem našeho 20. století. Zároveň však také dosud nebylo v jediném století tolik násilností, tak hrozných válek, tolik zbytečného utrpení, katastrof, opravdu mučednických smrtí v koncentračních táborech dvou hrůzných bratrských totalitních systémů, tolik vražd nenarozených dětí, tolik rozbitých a rozdělených rodin uprchlíků a různých nespravedlností jako právě v tom našem, technicky dosud nejpokročilejším století! - Proto jsou také dnešní lidé při všem domácím pohodlí a dobré stravě - zvláště v mravenčích velkoměstech - stále nějak nespokojení, mnozí trpí nervovými nemocemi a duševní rozháraností, jiní si berou život a věznic jsou přeplněny nebezpečnými zločinci jak ve svobodných tak i v komunistických zemích - (kde zároveň žalářují i nevinné odvážné protivníky své policejní diktatury).

To všechno dohromady - spolu s útrapami milionů pronásledovaných křesťanů naší doby by mělo dávat lidstvu

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary
(Santa Barbara, California)

August 20, 1988

STATEMENT BY THE PRESIDENT

August 21, 1988 marks the twentieth anniversary of the Soviet-led Warsaw Pact invasion of Czechoslovakia. That invasion put a brutal end to the so-called „Prague Spring“ during which the people of Czechoslovakia sought to implement political and economic reforms which would have moved their country away from tyranny and closer to its own democratic traditions. The Soviet-led invasion stopped this reform process and has left a twenty-year legacy of political repression and economic stagnation.

An entire generation has been born and raised since tanks rolled through the streets of Prague, crushing the hopes of Czechoslovakia to determine its own destiny. Brave men and women within the country, such as the signatories of Charter 77, continue to struggle for freedom and long-overdue reforms which remain the fervent hope of Czechs and Slovaks. We take the occasion of this anniversary to salute these people and to express firm agreement with their conviction that, in the end, truth will prevail.

We also take this occasion to note that the winds of change now sweeping across the Soviet Union and parts of Eastern Europe cannot bring fundamental reconciliation between East and West until historical injustices, such as the 1968 invasion, are forthrightly dealt with and corrected. The so-called Brezhnev Doctrine, which was used to justify the invasion, should be openly renounced by Moscow. Soviet troops should be removed. The peoples of Eastern Europe should be free to choose their own system of government. There must be an end to the cruel and artificial division of Europe which continues to split that continent from the Baltic States through Berlin to the Balkans. Only true self-determination of peoples can bring genuine peace and stability to Europe and to the East-West relationship.

naději, že alespoň první polovina 21. století by mohla být ve znamení duchovní a náboženské obrody. Lidem totiž asi nic jiného nezbyde, než hledat vnitřní mír, vyrovnanost, spokojenost a pravou radost než v návratu k víře v Boha a k životu alespoň podle Božího desatera, když ne úplně podle Kristova evangelia.

2) Lidstvo tady asi bude živé, zdravé a pracovité i při silvestrovské oslavě vstupu do třetího tisíciletí, ale už není docela tak jisté, že jeho vedoucí silou bude bílá rasa, zvláště budou-li bílí nadále vraždit své nenarozené děti a dávat přednost kočkám a psům před dětmi. Je tedy docela možné, že v každém dnešním národě v dalším vývoji lidstva dojde k různobarevné míchanici a směsi, o níž se dnes ještě ani nezdá obyvatelům Jižní Afriky, kde už žijí prototypy míšenců černochů s různými Asiaty, bělochy, severo- o jihoevropany, a zase s Indý, Cínany či černochoy. To už my tady nebudeme a tak nás z toho hlava bolet nemusí!

100TH ANNIVERSARY CELEBRATION

Saint Ann's Lodge # 18 of the Czech Catholic Union will celebrate their 100th Anniversary on September 10, 1988.

The national President Joseph Kocab and the national Secretary and Treasurer Elsie Filous along with the national Directors will attend. Members from several states will also be present. As part of the celebration, a Mass of Thanksgiving will be said in Czech at six fifteen in the evening at Our Lady of Mount Church Father Vít will be the celebrant.

A family style dinner and open bar will follow at seven thirty in the school hall. The cost is \$10.00 per person.

We welcome all interested parties to join us on this happy occasion.

For information and reservations please call Barbara Zach at 284 - 8255 or Loretta Moravec 863 - 4242.

18th Annual

SLOVAK FESTIVAL

at new location

Sunday, September 4, 1988

LABOR DAY WEEKEND

FROM NOON - 9:00 P.M.

St. Anthony's Church Hall
6730 State Road
(Between Pleasant Valley Rd. & Ridgewood Dr.)

Music by

3 POLKA BANDS

- ★ Joe Beno's
- ★ Joe Kopco's
- ★ Johnny Pastirik's

FOLKLORE SHOW

2 SLOVAK FOLKLORE ENSEMBLES

“TRÁVNICA”
“LUČINA”

TICKETS: \$4.00 ADVANCE Children under 13 FREE
\$4.50 ON THE DAY OF THE FESTIVAL

Mary Chura, General Chairperson 238-4177
Tony Beno, Co-Chairman 226-7005
John Sopko, Ticket Chairman 845-6520

Advance tickets also available at:

Parma 845-8520	Seest Hills 524-5517	Beasie Park 421-1128	Cleveland East 421-1128
884-8287		Fairview Park 775-0814	Troyburg 425-7005
524-0477	Lakewood 221-6108	Stratford 738-4177	Chapel Falls 543-5187
843-7396	226-7005		

MC - MARGE COOPE & VANITY OF PARTIES

PLENTY OF PARKING